

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ – ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ :

ΕΡΩΤΗΣΗ 16^Η - Η επίδραση των τεχνολογικών εξελίξεων στην Πνευματική Ιδιοκτησία. :

Η πνευματική ιδιοκτησία εξασφαλίζει τη χρηματοδότηση της πνευματικής δημιουργίας, προαγει τον πολιτισμό, εφόσον κάθε έργο είναι τμήμα της πολιτιστικής κληρονομιάς και έχει μεγάλη οικονομική σημασία καθώς οι πολιτιστικές επιχειρήσεις συνεισφέρουν κατά πολύ μεγάλο βαθμό στο εθνικό εισόδημα.

Η νομοθετική πολιτική της πνευματικής ιδιοκτησίας ασκείται στα διεθνή fora που εξειδικεύονται στα μέτρα αυτά. (π.χ. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Διανοητικής Ιδιοκτησίας – WIPO-)

Σημαντική αποτελεί και η προσφορά της θεωρίας , νομικής επιστήμης (διαμορφώνεται σε διεθνές, εθνικό και κοινοτικό επίπεδο από τους εμπειρογνώμονες και τους θεωρητικούς του δικαίου) και της νομολογίας σε θέματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Μεγάλη είναι η προσφορά του ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ στην Πνευματική Ιδιοκτησία : έδωσε τις εξής δυνατότητες :

1. Ψηφιακός Διαλογος και πληροφόρηση μέσα από κυβερνητικά sites που αναλαμβάνουν την ενημέρωση του κοινού για τα ζητήματα αυτά
2. Υπαρξη «δικτυακών ημερολογίων» (blogs), όπου διακινούνται κείμενα και αποψεις ελεύθερα.
3. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ :
4. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι ενώσεις για τα επαγγελματικά συμφέροντα δίνουν σπουδαίες πληροφορίες για τα πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα
5. Οι ενώσεις χρηστών ασκούν δυναμική κριτική.

Κατά συνέπεια τα έργα σήμερα βρίσκονται παντού χωρίς να το καταλαβαίνουμε.

Η εθνική πολιτική για την πνευματική ιδιοκτησία θα πρέπει να κινηθεί με βάση το κοινοτικό κεκτημένο και τις διεθνείς εξελίξεις : θα πρέπει να είναι η πολιτική των ισορροπιών και της συναινεσης. Το κράτος, κατ'ακολουθία, θα πρέπει να προαγει το συμφέρον της ολότητας , το δημόσιο συμφέρον και το συμφέρον του δημιουργού.

ΚΛΙΜΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ : ΟΛΟ ΚΑΙ ΕΝΤΟΝΟΤΕΡΟ :

Το κοινό εκφράζει την αποψη ότι οι νομικοί κανόνες εμποδίζουν την διαδοχή της γνώσης . νεα φιλοσοφικά ρεύματα διαμορφώσαν νέο θεωρητικό υποβάθρο για την ελεύθερη

προσβαση και η τεχνολογια αρχισε να ξεπερνει το νομο, ενώ, ο «πειρατης» εχει την κοινωνικη συμπαθεια , οποτε συχνα οι νομοι παραμενουν κενο γραμμα.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ ΟΣΟ ΠΟΤΕ :

1. Τα συστηματα ανταλλαγης αρχειων peer to peer(= από χρηστη σε χρηστη) , τα τεχνολογικα μετρα, οι περιορισμοι στο περιουσιακο δικαιωμα και η ευλογη αμοιβη για την ιδιωτικη αναπαραγωγη εχουν αποτελεσει αντικειμενα πολλων προβληματισμων.
2. Το ανοιχτο λογισμικο , οι αδειες Creative Commons και γενικως οι αδειες ανοιχτου περιεχομενου υποσχονται μια νεα προσεγγιση.
3. Η συλλογικη διαχειριση αμφισβητειται.
4. Η Ε.Ε. εκδιδει συστασεις ως προσπαθεια επιτευξης ισοροπιας στον ψηφιακο χωρο ,κατι που τελικα δημιουργει ανασφαλεια στους δικαιουχους.

Τα εργα θα πρεπει να αντιμετωπιζονται από ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ σκοπια. Σχετιζονται με την οικονομια, την πολιτιστικη κληρονομια, την ποικιλια και την πολυφωνια. : ΑΡΧΗ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ / ΑΡΧΗ ΔΙΚΑΙΗΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ.(Ν. 3520/2006)

Η πνευματικη ιδιοκτησια δεν εμποδιζει την προσβαση, αναγνωση ή παθητικη χρηση . Βασικη είναι η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ και όχι ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ , Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΔ/ΣΙΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΣΤΑΔΙΩΝ. Στο επικεντρο βρισκεται ο δημιουργος , ενώ τα συμφεροντα της ολότητας εξασφαλιζονται εντος του πλαισιου των νομιμων πριορισμων και των εννοιολογικων οριων της Πνευμ. Ιδιοκτ.

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ (INTERNET) επιτρεπει στον δημιουργο :

1. Να εκμεταλλευεται ο ιδιος το εργο του χωρις να εχει την αναγκη ενός τριτου
2. Να χρηματοδοτει το εργο του , το οποιο γινεται προσιτο στο κοινο με μικροτερα εξοδα και χωρις τη διαμεσολαβηση πολιτιστικων επιχειρησεων
3. Να πραγματοποιει τη διακινηση με δωρεαν λογισμικο και ψηφιακες αδειες χρησης
4. Ο καθενας μπορει να διαθετει τα εργα του μεσω της ιστοσελιδας του.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Οι εξελιξεις είναι ραγδαιες και η προσδος ολο και εξελισσομενη . Η ιδια η αγορα και η ευελιξια εκ μερους των δικαιουχων θα δωσουν την λυση. Ηδη πολλα εργα διακινουνται στι διαδικτυο, χωρις να είναι κοινοχρηστα, με αδεια και εναντι αμοιβης. Το προβλημα λοιπον δεν είναι η πνευματικη ιδιοκτησια αυτή καθεαυτη αλλα ο ΤΡΟΠΟΣ που ασκειται το δικαιωμα που την αφορα. Η ηπια ασκηση του δικαιωματος μπορει χωρις καμια νομοθετικη παρεμβαση να οδηγησει σε δικαιες λυσεις τοσο στον αναλογικο οσο και στον ψηφιακο χωρο.

ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΑ , στην ευλογη αμοιβη, η ταχυτατη αναπτυξη της τεχνολογιας επεφερε τη δημιουργια και παραγωγη νεων τεχνικων μεσων αναπαραγωγης όπως οι εξωτερικες καρτες

μνημης (digital memory cards) , flash drives και οι εξωτερικοί φορητοί σκληροί δίσκοι , που ανήκουν πια στους «υλικούς φορείς ψηφιακής αντιγραφής»

ΕΡΩΤΗΣΗ 18^H + 12^H - Βασικά στοιχεία του έργου (πρωτοτυπία και μορφή) ΚΑΙ Ποια στοιχεία προστατεύονται στο έργο; :

A. ΜΟΡΦΗ :

N. 2121/1993 παράγραφος 2. « ως έργο νοείται κάθε πρωτοτυπο πνευματικό δημιουργήμα λόγου, τέχνης ή επιστήμης που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή» . Η δημιουργία είναι το αποτέλεσμα της πνευματικής διεργασίας του ανθρώπου (αρα οι κατασκευές από τυχαία γεγονότα της φύσης ή από ζώα δεν προστατεύονται , εκτός και αν σε αυτά παρατηρείται ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ επεμβάση .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ : Δεν Προστατεύεται : Ο βραχος που τυχαία επάνω του σχηματίστηκε λόγω διαβρωσης ένα πρόσωπο. / Προστατεύεται : Το καλλιτεχνικό δημιουργήμα σε μορφή ανθρωπίνου προσώπου που σχεδίασε ο καλλιτέχνης (γλυπτής, ζωγράφος) επάνω στον βραχο. + Η φωτογραφία με περιεχόμενο τον βραχο, την οποία τραβήξε ο καλλιτέχνης (φωτογράφος).

Περαιτέρω, προστατεύεται η ΜΟΡΦΗ οποιοσδήποτε και αν είναι ο τρόπος ή τα μέσα έκφρασης και δημιουργίας του έργου.

Πιο συγκεκριμένα, αντικείμενο προστασίας αποτελεί η ΜΟΡΦΗ και όχι η ΙΔΕΑ, που περιέχεται σε ένα πνευματικό δημιουργήμα. Από τον Ν. φαίνεται πως εκείνος ακολουθεί την κλασική αυτή αρχή, που ασπάζεται θεωρία και νομολογία. (προκειται για τον βασικό κανόνα διακρίσης όσον αφορά στο πεδίο προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας.)

Π.χ. Dan Brown «Da Vinci Code» : το δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό πως υπήρχε προσβολή, ακριβώς γιατί τα ιστορικά γεγονότα και οι ιδέες δεν αποτελούν αντικείμενο προστασίας με πνευματική ιδιοκτησία. Η ΙΔΕΑ είναι προσιτή στον καθένα , αποτελεί κοινό κτήμα και εάν δεν πάρει κάποια ορισμένη μορφή δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προστασίας. Σύμφωνα με αυτή τη λογική, δεν ενδεικνύονται και οι επιστημονικές γνώσεις και θεωρίες να ανήκουν στην αποκλειστική εξουσία του επιστήμονα. Θα πρέπει να είναι ελεύθερα για συζήτηση , διδασκαλία και περαιτέρω έρευνα και αναζήτηση.

Η ΙΔΕΑ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ, όμως ,Ο ΤΥΠΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΔΙΑΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΚΑΙ Η ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ ΑΝΗΚΟΥΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΙ.

Η διακρίση μεταξύ μορφής και ιδέας εφαρμόζεται και στα προγράμματα Η/Υ.

Συνθήκη TRIPS και Συνθήκη WIPO : ΔΕΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΙΔΕΕΣ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ, ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ, ΜΕΘΟΔΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΘΕΑΥΤΕΣ.

Π.χ. Ο μηχανικός που πραγματοποιεί την στατική μελέτη ενός οικοδομηματος δεν δημιουργεί έργο με την έννοια της πνευματικής ιδιοκτησίας, εφόσον, οποίος έχει τη γνώση και κάνει σωστά την ίδια μελέτη θα καταλήξει στα ίδια αποτελέσματα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Δεν προστατεύεται ο,τι προϋπαρχει στον κοσμο των γεγονοτων, γιατι αυτά τα στοιχεία πρεπει να κυκλοφορουν ελευθερα, αφου συντρεχει η αναγκη προστασιας του κοινωνικου συνολου και ειδικοτερα, της εκπαιδευσης, ερευνας και προσβασης στην πληροφορια.

Β. ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ :

Είναι βασικό στοιχείο της προστασίας (το αναφέρει και ο ίδιος ο Ν. 2121/1993)

Δεν δίνει ο Ν. καποιον ορισμο για την εννοια, με εξαιρεση τα προγραμματα Η/Υ. Το αφηνει στην επιστημη κ τη Νομολογια. Όπως συμπεραινεται, Πρωτοτυπια είναι το αποτελεσμα της προσωπικης συμβολης του δημιουργου χαρη στην οποια το εργο παρουσιαζει καποια ιδιαιτερη ατομικοτητα, ώστε να διακρινεται από τα διανοητικα προιοντα της ανθρωπινης καθημερινοτητας. (Νμλγ : Ατομικοτητα με βαση την ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ)

Το εάν ένα δημιουργήμα είναι πρωτότυπο αποτελεί ζήτημα πραγματικό, το οποίο υποκειται σε αποδείξη και για το οποίο θα αποφανθεί το δικαστήριο της ουσίας.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ σε αντιθεση με ΝΕΟ : Για να είναι πρωτοτυπο ένα εργο δεν χρειαζεται να είναι νέο. Η πρωτοτυπια αποτελεί ζήτημα υποκειμενικο και βασικο στοιχειο για την προστασια με την πνευματικη ιδιοκτησια . / Το νέο εργο αποτελεί ζήτημα αντικειμενικο (υπαρξη αλλου ομοιου πνευματικου δημιουργηματος) και δεν προστατευεται. Π.χ. :

Ο ζωγράφος Α φτιαχνει ΠΡΩΤΟΣ το πορτρατο στον ηθοποιο Η -> Εργο ΝΕΟ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ

Ο ζωγράφος Β φτιαχνει ΑΛΛΟ πορτρατο του ΙΔΙΟΥ ηθοποιου Η -> Εργο ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΝΕΟ.

ΕΤΣΙ : Ο προσδιορισμος της πρωτοτυπιας με βαση το στοιχειο της προσωπικης συμβολης του δημιουργου βασιζεται στην κλασικη θεωρια της πνευματικης ιδιοκτησιας, που συνδее τον αποκλειστικο χαρακτηρα του δικαιωματος με τον δημιουργο και το εργο του, που απορρее από την προσωπικοτητα του.

...άλλες αποψεις εκφραζονται στο εγγλοσαξωνικο, αμερικανικο και γαλλικο δικαιο. Ειδικα στο τελευταιο δημιουργειται δυσκολια προσεγγισης της εννοιας και κινδυνος δημιουργιας πνευματικης ιδιοκτησιας 2 ταχυτητων...

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: (Η Πρωτοτυπια) Είναι βασικη προυποθεση της προστασιας, μεταβαλλεται αναλογα με τις πολιτιστικες, πολιτικες και κοινωνικες συνθηκες . Εφοσον ο Ν. υποστηριζει οτι δικαιουχος είναι ο δημιουργος – φυσικο προσωπο , εμμεσα αποδεχεται τον προσδιορισμο της εννοιας με βαση το υποκειμενικο κριτηριο , τονιζοντας τον προσωπικο δεσμο του δημιουργου με το εργο του. Αν και πολλοι διαφωνουν με αυτη την αποψη, το υποκειμενικο κριτηριο εξυπηρετει τον σκοπο της Πν. Ιδιοκτ. , που θελει να ανταμειψει το φυσικο προσωπο για την προσφορα του και οχι τον επενδυτη για την επιχειρηματικη του δραστηριότητα. Στην πραγματικοτητα η πρωτοτυπια είναι που αφηνει ανοιχτα τα ορια της πνευματικης ιδιοκτησιας για νεες μορφες εργαων , ωστοσο, θα πρεπει να ακολουθουνται τα κλασικα κριτηρια προσδιορισμου της εννοιας της πρωτοτυπιας , ωστε να μην υπαρξει στο μελλον δικαιο Πνευματικης Ιδιοκτησιας χωρις δημιουργους !

ΕΡΩΤΗΣΗ 17^Η· Παράγωγα έργα και συλλογές έργων ή εκφράσεων της λαϊκής παράδοσης ή απλών γεγονότων και στοιχείων. :

Ο Νομος προστατευει με ρητη διαταξη τα παραγωγα εργα και τις συλλογες (Ν. 2121/1993 αρθρο 2. – βλ. και Ν. 2819/2000 αρθρο 7.) . Τα εργα που αναφερονται προστατευονται με την επιφυλαξη των δικαιωματαων στα προυπαρχοντα εργα , δηλαδη, απαιτειται αδεια του δημιουργου του αρχικου εργου, εκτος και εάν εχει πεσει στον δημοσιο τομεα.

Πρωτοτυπα είναι τα εργα τα οποια κατά τη συνθεση και τη διατυπωση τους διαφερουν από όλα τα προηγουμενα δημιουργηματα .

Παραγωγα είναι τα εργα τα οποια προερχονται από μετατροπη η προσαρμογη των πρωτοτυπων. (π.χ. ΔΙΑΣΚΕΥΗ , ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ) – επισης οι «εκφρασεις της λαικης παραδοσης» προστατευονται , οχι καθεαυτες, αλλα, όταν παρουν τη μορφη παραγωγων εργαων (π.χ. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΛΑΙΚΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ, ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ)

Για τις ΣΥΛΛΟΓΕΣ θα πρεπει να τονισουμε οτι προστατευονται:

1. οι ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΕΚΦΡΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΛΑΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ Η ΑΠΛΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ με την προυποθεση οτι η επιλογη ή η διευθετηση του περιεχομενου τους είναι ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ. (Ν 2121/1993 αρθρο 2 παραγραφος 2)
2. Τα ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΑ ΕΡΓΑ αποτελουν και συμφωνα με την παλαιότερη νομοθεσια αντικειμενο προστασιας. Εδώ ανηκουν ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΕΣ , ΛΕΞΙΚΑ , ΑΝΘΟΛΟΓΙΕΣ.

3. Οι ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΛΑΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ , μπορούν να προστατευθούν ως συλλογή ΕΦΟΣΟΝ η επιλογή και ταξινόμηση του περιεχομένου τους γίνει ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ.- Το ίδιο ισχύει και για τα ΑΠΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ (π.χ. ΒΙΒΛΙΟ ΜΕ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ)
4. Η νομολογία έχει υπαγάγει στην κατηγορία των συλλεκτικών έργων ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟ με περιεχόμενο την ταξινόμηση της υλής σύμφωνα με την κατηγορία των φορολογητέων αντικειμένων, την παραθεση αποφάσεων φορολογικών δικαστηρίων κλπ..

ΕΡΩΤΗΣΗ 11^Η· Το πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή ως προστατευόμενο έργο λόγου. :

Οδηγία 91/250 : Προστατεύει τα προγράμματα Η/Υ καθιερώνοντας την υποχρέωση των κρατών μελών να θεωρήσουν το πρόγραμμα ως λογοτεχνικό έργο (TRIPS άρθρο 10 + Συνθήκη WIPO άρθρο 4). Σε διεθνές επίπεδο κρίθηκε το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ως το πιο κατάλληλο μέσο προστασίας εφόσον έτσι εξασφαλίζεται η εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης της Βέρνης στην οποία συμμετέχουν 163 κράτη. Παρέχεται απολυτή και αποκλειστική προστασία εναντί της παρανομής χρήσης του προγράμματος και ειδικότερα εναντί της αναπαραγωγής χωρίς προηγούμενη άδεια.

Ετσι : Ν. 2121/1993 άρθρο 2 παραγράφος 3 : τα προγράμματα Η/Υ και το προπαρασκευαστικό υλικό τους θεωρούνται ως έργα λόγου (λογοτεχνικά) που προστατεύονται με τις διατάξεις περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

- Αφήνεται στην επιστήμη να προσδιορίσει την έννοια «πρόγραμμα Η/Υ» , δεν το προσδιορίζει ο Ν. έτσι, υπάρχει δυνατότητα προσαρμογής σε κάθε εξέλιξη της πληροφορικής. / στα «πρόγραμματα» περιλαμβάνονται κάθε είδους προγράμματα / το προπαρασκευαστικό υλικό του σχεδιασμού τους προστατεύεται ΜΟΝΟ ΕΑΝ οδηγεί στην δημιουργία ενός προγράμματος Η/Υ σε ένα μεταγενέστερο στάδιο.

ΟΠΩΣ ΗΔΗ ΑΝΑΦΕΡΘΗΚΕ, και εφόσον την Πν Ιδιοκτ ενδιαφέρει η ΜΟΡΦΗ και όχι η ΙΔΕΑ, τα προγράμματα Η/Υ προστατεύονται ανεξαρτήτως από τη μορφή τους, ενώ οι ιδέες και οι αρχές στις οποίες βασίζεται ΔΕΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΙ . ΤΟ ΙΔΙΟ ΙΣΧΥΕΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ.

- «συστήματα διασυνδεσης» είναι τα στοιχεία που εξασφαλίζουν την διασυνδεση και την επικοινωνία του προγράμματος με άλλο πρόγραμμα ή με άλλο hardware , καθώς και με τους χρήστες.

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ προστασίας των προγραμμάτων Η/Υ είναι η Πρωτοτυπία τους, δηλαδή, εφόσον είναι προσωπικό πνευματικό δημιουργήμα του δημιουργού τους. (Οδηγία 91/250 και Ν.2121/1993) . ΤΕΛΙΚΑ ΕΓΙΝΕ ΔΕΚΤΟ ότι το Πρόγραμμα Η/Υ προστατεύεται εφόσον χαρακτηρίζεται από μια προσωπική πνευματική συμβολή του δημιουργού του και από μια ιδιαίτερη ατομικότητα ή εφόσον εμφανίζει δημιουργικό υψος που το διαφοροποιεί από άλλα παρεμφερή προγράμματα.

Συμφωνα με αποφαση του Μονομελους Πρωτοδικειου Αθηνων (2182/2006) ένα προγραμμα προστατευεται εφοσον είναι πρωτοτυπο και εχει συμβαλει προσωπικα και πνευματικα ο δημιουργος του και εφοσον εχει ένα στοιχειο δημιουργικου υψους που υπερκειται του ελαχιστου αποδεκτου οριου , ώστε να διαστελλεται-διαφοροποιειται από τα ηδη γνωστα εργα με την διαμορφωση σκεψεων και την ιδιαιτερη συλλογη, ταξινομηση και διαταξη του υλικου. Η ατομικη ιδιομορφια του κρινεται με την «στατιστικη μοναδικοτητα του δημιουργηματος»

ΕΡΩΤΗΣΗ 2^η· Το τεκμήριο του δημιουργού :

Άρθρο 10 , Ν. 2121/1993 : Δημιουργος είναι το προσωπο του οποιου το ονομα εμφανιζεται επανω στον υλικο φορεα του εργου κατά συνηθη τροπο (« τεκμηριο του δημιουργου» , ως διευκολυση της αποδειξης της ιδιοτητας, κυριως όταν ζητειται η δικαστικη προστασια του δικαιωματος.)

Το τεκμηριο ισχυει και για τα ψευδωνυμα εργα , εφοσον το ψευδωνυμο δεν δημιουργει αμφιβολιες ως προς το προσωπο του δημιουργου- την ταυτοτητα του.

- Για τα προγραμματα Η/Υ , τα οπτικοακουστικα εργα και τα συλλογικα εργα , το αρ. 10 παρ 2 του Ν καθιερωνει το τεκμηριο ότι δικαιουχος του δικαιωματος είναι το φ.π. ή ν.π. του οποιου το ονομα ή η επωνυμια εμφανιζεται πανω στον υλικο φορεα κατά τον συνηθη τροπο υποδειξης του δικαιουχου. Αυτό το τεκμηρο εξασφαλιζει την προστασια του δημιουργου όταν οι δημιουργοι είναι πλειονες και η αποδειξη της μεταβιβασης δικαιωματος δυσχαιρενει.
- Η καινοτομια αυτης της διαταης εγκειται στο γεγονος ότι εφαρμοζεται στα προγραμματα Η/Υ και στα οπτικοακουστικα εργα και αφορα ΚΑΙ τα φ.π. ΚΑΙ τα ν.π. τα οποια(ν.π.) κατά το ισχυν δικαιο είναι αδυνατο να είναι πρωτογενεις δικαιουχοι. Η Οδηγια 2004/48 σχετικα με την επιβολη δικαιωματος πνευματικης ιδιοκτησιας προβλεπει ειδικη ρυθμιση για το τεκμηριο πνευματικης ιδιοκτησιας ή κατοχης συγγενικων δικαιωματος. = ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ενός λογοτεχνικου η καλλιτεχνικου εργου είναι αυτος του οποιου το ονομα εμφανιζεται με τον συνηθη τροπο στο εργο.
*Η ρυθμιση της παραγραφου 10 του Ν 2121/1993 εφαρμοζεται και για τους δημιουργους συγγενικων δικαιωματος ως προς το προστατευομενο αντικειμενο και στους κατασκευαστες βασειω δεδομενων για το ειδικης φυσειω δικαιομα τους.
→ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΧΗΤΑ (επιτρεπεται ανταποδειξη)

*****EXTRA INFO***** :

Α. ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ :

Συμφωνα με την Οδηγια 96/9 οι βασεις δεδομενων αποτελουν πνευματικα δημιουργηματα και δεν θα πρεπει να γινεται καμια αξιολογηση της ποιητητας η της αισθητικης αξιας τους (ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΟΥ) -> ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ , είναι συμφωνα με την ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ αυτος ο οποιος δημιουργησε τη βαση δεδομενων (φυσικο

προσωπο) ή το νομικό πρόσωπο που , εφόσον επιτρέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους, ορίστηκε ως δικαιούχος από τη νομοθεσία αυτή/ Σύμφωνα με την ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ , ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ, είναι το φυσικό πρόσωπο που δημιούργησε τη βάση δεδομένων , ενώ, το νομικό πρόσωπο μπορεί να αποκτήσει σχετικό δικαίωμα ΜΟΝΟ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΩΣ (!)

Ο δημιουργός έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει ή να απαγορεύει τις πράξεις που προβάλλονται στο Άρθρο 5 της Κοινοτικής Οδηγίας και στην παραγραφο 3 του άρθρου 3 του Ν. 2121/1993. Συγκεκριμένα , δικαιούται αποκλειστικώς να επιτρέπει ή να απαγορεύει :

1. Την προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων με κάθε μέσο και μορφή , εν όλω ή εν μέρει.
2. Τη μεταφράση, προσαρμογή, διευθέτηση , οποιαδήποτε άλλη μετατροπή της βάσεως δεδομένων.
3. Τη διανομή αυτής ή αντιγραφών της στο κοινό με οποιαδήποτε μορφή
4. Οποιαδήποτε ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση της στο κοινό.
5. Οποιαδήποτε αναπαραγωγή, διανομή, επίδειξη, ανακοίνωση ή παρουσίαση στο κοινό των ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ των πράξεων που αναφέρονται στην μεταφράση, προσαρμογή, διευθέτηση και οποιαδήποτε μετατροπή της βάσης δεδομένων.
- Η πρώτη πώληση αντιγραφών της βάσης δεδομένων στην Κοινότητα από το δικαιούχο ή με την συγκατάθεση του συνεπαγεται αναλωση του δικαιώματος μεταπώλησης του αντιγράφου αυτού στην Κοινότητα.

Οδηγία άρθρο 6 παραγράφος 1 -> ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ :

1. Ο νομιμος χρήστης βάσης δεδομένων ή αντιγραφών της μπορεί να εκτελεί οποιαδήποτε από τις ως άνω πράξεις που είναι αναγκαίες για την προσβαση στο περιεχόμενο της βάσεως δεδομένων και την κανονική χρησιμοποίηση της, χωρίς άδεια του δημιουργού.
2. Αν ο χρήστης χρησιμοποιήσει μόνο τμήμα αυτών, ο περιορισμός (1.) εφαρμόζεται ΜΟΝΟ για το τμήμα αυτό (Ν.2121/1993 άρθρο 3 παραγράφος 3.)
3. Συμφωνίες αντιθέτες ως προς τα υπο 1. Και 2. Είναι ΑΚΥΡΕΣ.

Οδηγία άρθρο 2 παραγράφος 2 -> ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ :

1. Όταν γίνεται αναπαραγωγή ΜΗ ηλεκτρονικής βάσεως δεδομένων για ιδιωτικούς σκοπούς
2. Όταν προκειται για χρήση για εκπαιδευτικούς και ερευνητικούς σκοπούς
3. Εφόσον αναφέρεται η πηγή
4. Στον βαθμό που η χρήση ανταποκρίνεται στον επιδιωκόμενο ΜΗ εμπορικό σκοπό
5. Όταν προκειται για λόγους δημοσίας ασφαλείας
6. Όταν προκειται για σκοπούς δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας.
- Οι παραπάνω περιορισμοί θα πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με το κριτήριο της Διεθνούς Σύμβασης της Βέρνης για την προστασία των λογοτεχνικών και

καλλιτεχνικών έργων, για να μην προσβάλλονται αδικαιολογητά τα νομίμα συμφέροντα του δημιουργού.

- Ας σημειωθεί ότι μεταγενέστερη ρύθμιση απαγορεύσε την αναπαραγωγή ηλεκτρονικής βάσεως δεδομένων για ιδιωτικούς σκοπούς

Β. ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 2006/116 ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ :

Αντικείμενο προστασίας με το δικαίωμα του δημιουργού αποτελούν οι βάσεις δεδομένων οι οποίες αποτελούν πνευματικά δημιουργήματα. Για την προστασία εφαρμόζεται το στοιχείο της πρωτοτυπίας και η προστασία δεν εκτείνεται στο περιεχόμενο (ποιότητα και αξία) της βάσεως δεδομένων / δεν θίγει κανένα από τα δικαιώματα που υφίστανται σε αυτό.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ βάσης δεδομένων είναι φυσικό πρόσωπο ή ομάδα φυσικών προσώπων που έχει δημιουργήσει τη βάση δεδομένων ή νομικό πρόσωπο που, εφόσον έχει επιτραπεί από τη νομοθεσία κράτους μέλους, ορίζεται ως δικαιούχος από αυτή τη νομοθεσία.

- Μπορεί να έχει δημιουργηθεί η βάση δεδομένων από συνεργασία μεταξύ πολλών φυσικών προσώπων , αρα, το περιουσιακό δικαίωμα ανήκει σε όλα αυτά. Εάν η νομοθεσία κράτους αναγνωρίσει συλλογικά έργα , το περιουσιακό δικαίωμα ανήκει στο πρόσωπο που αναγνωρίζεται ως **δημιουργός**.

Κατά τα λοιπά, ισχύουν όλα όσα γραφήσαν ανωτέρω.

ΕΡΩΤΗΣΗ 3^η· Το sui generis δικαίωμα του κατασκευαστή βάσεων δεδομένων. :

Προκειται για δικαίωμα «ειδικής φύσης» / «sui generis » , το οποίο δεν ανήκει ούτε στο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ούτε στα συγγενικά δικαιώματα. Σκοπεύει στην προστασία του κατασκευαστή των βάσεων δεδομένων (maker of databases= το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που λαμβάνει την πρωτοβουλία και επωμίζεται τον κίνδυνο των επενδύσεων – άρθρο 45 παραγράφος 1 Ν. 2121/1993 ΚΑΙ ΟΧΙ producer = παραγωγός) εναντί της ιδιοποίησης των αποτελεσμάτων που προκύπτουν από οικονομικές και επαγγελματικές επενδύσεις. Είναι μορφή προστασίας του «παρασιτικού ανταγωνισμού» και παρεχεται εναντί τρίτων αλλά και εναντί του νομίμου χρήστη που υπερβαίνει τα δικαιώματά του.

ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ: Άρθρο 7 παράγραφος 2 Οδηγίας 96/9 → αναγνωρίζεται το δικαίωμα στον κατασκευαστή να απαγορεύει την εξαγωγή ή/ και την επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιωδούς μέρους της βάσεως δεδομένων , αξιολογούμενου ποσοτικά ή ποιοτικά, εφόσον η απόκτηση, ο έλεγχος ή η παρουσίαση του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων καταδεικνύει ουσιώδη ποιοτική ή ποσοτική επένδυση.

*Εξαγωγή είναι η μονιμή ή προσωρινή μεταφορά του συνόλου ή ουσιωδούς μέρους της βάσεως δεδομένων σε άλλον υλικό φορέα με οποιοδήποτε μέσο ή οποιαδήποτε μορφή.

*Επαναχρησιμοποίηση είναι η κάθε μορφής διαθήκη στο κοινό του συνόλου ή ουσιαστικούς μερών της βάσεως δεδομένων με διανομή αντιγραφών, εκμίσθωση, μεταδοση με άμεση επικοινωνία ή με άλλες μορφές.

***Ο δανεισμός στο κοινό δεν συνιστά εξαγωγή ούτε επαναχρησιμοποίηση.**

*Επίσης δεν επιτρέπεται ούτε η εξαγωγή ή επαναχρησιμοποίηση ΕΠΟΥΣΙΩΔΩΝ τμημάτων του περιεχομένου της βάσης δεδομένων, εφόσον αυτό προκαλεί πράξεις συγκρουόμενες με την κανονική εκμετάλλευση της βάσης ή θίγει αδικαιολογητά τα νομίμα συμφέροντα του κατασκευαστή.

*Προκειται για δικαίωμα ανεξάρτητο και μεταβιβάσιμο με ανταλλάγμα (ή και χωρίς) ή παραχωρητό προς εκμετάλλευση με άδεια ή σύμβαση.

ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ συνέβαλαν σωρευτικά: 1. το γεγονός ότι από τη μια απαιτείται η επένδυση σημαντικών ανθρωπίνων, τεχνικών και οικονομικών πόρων για την κατασκευή βάσεων δεδομένων, ενώ, η αντιγραφή τους ή η προσπάθεια σε αυτές γίνεται με μικρό κόστος σε σχέση με την αρχική τους παραγωγή και 2. Το ότι πολλές βάσεις δεδομένων θα έμεναν εκτός του προστατευτικού πεδίου της πνευματικής ιδιοκτησίας.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ SUI GENERIS ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ :

1. Ο Νομίμος χρήστης μπορεί να εξαγάγει και να επαναχρησιμοποιήσει ουσιαστικά τμήματα του περιεχομένου της, αξιολογούμενα ποσοτικά ή ποιοτικά, για οποιονδήποτε σκοπό. Εάν το κάνει για τμήμα της, τότε ο περιορισμός θα εφαρμοσθεί μόνο για αυτό το τμήμα.
2. Απαγορεύεται στον νομίμο χρήστη που έχει τεθεί στη διαθήκη του κοινού να εκτελεί πράξεις που συγκρούονται με την κανονική εκμετάλλευση της βάσης και να προξενεί ζημία στους δικαιούχους του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων που περιέχονται στην εν λόγω βάση.
3. Οποιαδήποτε συμβατική ρύθμιση αντιτίθεται στα ως άνω 1. και 2. Είναι ΑΚΥΡΗ.
4. Τα κράτη μέλη επιλέγουν αν θα επιτρέψουν στον νομίμο χρήστη χωρίς άδεια του κατασκευαστή να εξαγάγει ή να επαναχρησιμοποιήσει ουσιαστικό μέρος του περιεχομένου της για: 1. ιδιωτικούς σκοπούς όταν πρόκειται για **μη** ηλεκτρονική βάση δεδομένων, 2. για εκπαιδευτικούς ή ερευνητικούς σκοπούς εφόσον αναφέρεται η πηγή και εφόσον δικαιολογείται από τον μη εμπορικό επιδιωκόμενο σκοπό ή 3. όταν πρόκειται για λόγους δημοσίας ασφάλειας ή 4. για σκοπούς διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας.

Αυτό το δικαίωμα ισχύει από την περατώση της βάσεως και λήγει 15 χρόνια μετά την 1^η Ιανουαρίου του έτους το οποίο επεται της ημερομηνίας περατώσης. Το βάρος αποδείξης φέρει ο κατασκευαστής. Οποιαδήποτε ουσιαστική τροποποίηση που συνεπάγεται να θεωρείται ως νέα ουσιαστική επένδυση παρέχει στην βάση δικαίωμα ίδιας διάρκειας προστασίας.

Επίσης ισχύει για τις βάσεις των οποίων οι κατασκευαστές είναι υπηκοοί κρατους μελούς ή έχουν τη συνηθι διαμονη τους στο εδαφος της Κοινοτητας.

Επίσης ισχύει για τις εταιρίες και επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί βάσει της νομοθεσίας του Κρατους μελούς και έχουν την καταστατική τους έδρα, την κυρία τους διοίκηση ή την κυρία τους εγκατάσταση εντός της κοινοτητας. Εάν έχει ΜΟΝΟ την καταστατική της έδρα στο εδαφος της Κοινοτητας, οι δραστηριότητες της πρέπει να συνδεονται πραγματικά με την οικονομία ενός από τα Κρατη Μελή.

Τα κρατη μέλη προβλεπουν ΚΥΡΩΣΕΙΣ για την παραβίαση του δικαιώματος αυτού αλλά και του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας.

Το δικαίωμα του δημιουργού βάσης δεδομένων και το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεν θίγουν τις διατάξεις προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων ή άλλα δικαιώματα επί των βάσεων δεδομένων.

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο – Απόφαση 9^{ης} Νοεμβρίου 2004 : η έννοια της ειδικής βάσης δεδομένων αφορά κάθε συλλογή η οποία περιλαμβάνει έργα , δεδομένα η στοιχεία που μπορούν να διαχωριστούν μεταξύ τους χωρίς να μεταβληθεί η αξία τους και περιλαμβάνει μια μέθοδο η σύστημα οποιασδήποτε φύσεως που να καθιστά δυνατή την ανεύρεση εκάστου των συστατικών της στοιχείων. (π.χ. ένα πρόγραμμα ποδοσφαιρικών συναντήσεων)

ΕΡΩΤΗΣΗ 15^η - Το υποκείμενο προστασίας των οπτικοακουστικών έργων. :

Συμφωνα με το άρθρο 9 του Ν 2121/1993 ο σκηνοθέτης είναι ο δημιουργός του οπτικοακουστικού έργου . Αυτή η διαταγή αποτυπώνει παλαιο δικαιο.

Έχει αναφερθεί ότι το οπτικοακουστικό εργο είναι συλλογικό εργο με την έννοια του άρθρου 7 παρ.2 του Ν. Αυτή η ερμηνεία ταιριάζει στον ορισμο του συλλογικού έργου που προβλεπεται στο ίδιο άρθρο.

Το τεκμήριο υπέρ του σκηνοθέτη είναι ΜΑΧΗΤΟ. Αν γίνει δεκτή η ως ανω αποψη τότε θα αποδειχθεί πως και άλλα πρόσωπα συνεβάλαν στην δημιουργία του οπτικοακουστικού έργου.(πχ σεναριογράφος, μουσικοσυνθέτης σε ρολο συντονιστή , οποτε συγχρονως είναι και σκηνοθετες.) : ΙΔΙΟΜΟΡΦΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ που δυσκολα ανταποκρινεται στην πραγματικότητα και αρμοζει στις διατάξεις 9 και 7 παρ 2 του Ν 2121/1993.

Με το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 34 παρ. 2 του Νομου ρητα περιλαμβάνονται στους δημιουργούς των επιμερους συμβολών ο σεναριογράφος, ο συγγραφέας διαλογων, ο μουσικοσυνθέτης, ο διευθυντής φωτογραφίας, ο σκηνογράφος, ο ενδυματολόγος, ο ηχοληπτής και ο επεξεργαστής τελικής σύνθεσης (μοντέρ)

Με την ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ο παραγωγός του οπτικοακουστικού έργου μόνο δευτερογενώς μπορεί να αποκτήσει δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ΜΕ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΕΞΟΥΣΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΣΥΜΒΟΛΩΝ. – ο σκηνοθέτης αποφασίζει το final cut (= τελική μορφή του έργου)

ΕΡΩΤΗΣΗ 8^Η - Εξουσία αναγνώρισης πατρότητας. :

Αρθρο 4 Ν. 2121/1993 → η δυνατότητα απαίτησης του δημιουργού να μνημονευεται το όνομα του σε κάθε αντιτυπο του έργου του και σε κάθε δημοσία χρήση ή αντιθετα να κραταει την ανωνυμια του ή να χρησιμοποιει ψευδωνυμο. (+ διαταξη του αρθρου 6 Διεθνής Συμβαση Βερνης-Παρισιου) : Δικαιωμα αναγνωρισμενο από τον νομο αλλα όχι υποχρεωση του δημιουργου.

Π.χ. Ο εκδοτης οφειλει να αναγραψει το ονομα του συγγραφεα σε όλα τα αντιτυπα αλλα και να αναφερει το ονομα του σε όλα τα διαφημιστικα εντυπα. Το ιδιο και όταν γινεται παρουσίαση του βιβλιου σε εφημεριδες, περιοδικα στην τηλεοραση κλπ. Για τα θεατρικα εργα προβλεπεται η αναφορα του ονοματος σε όλες τις διαφημισεις.

Η αναφορα θα γινεται «στο μετρο του δυνατου» / Στα συλλογικα η συλλεκτικα εργα η αναγραφη όχι όλων των ονοματων μπορουσε να θεωρηθει εγκυρη, όταν αυτή δυσκολευε την παρουσίαση του έργου πρακτικα (επιστημη). ΑΝΤΙΘΕΤΑ η νομολογια δεν συμφωνουσε γιατι θεωρουταν προσβολη ηθικου δικαιωματος και της εξουσιας αναγνωρισης πατροτητας . ΣΥΝΕΠΩΣ ,μπορει ο δικαιουχος να απαιτει την μνεια του ονοματος του. Το αντιθετο θα γινεται δεκτο μονο σε ακραιες περιπτωσεις. – Νομολογια : η μη αναγραφη του ονοματος μουσικοσυνθετη στην τηλεοπτικη μεταδοση του έργου του αποτελει προσβολη της εξουσιας της πατροτητας και η αναφορα θα μπορουσε να γινει εστω και προφορικα ακομη κ αν υποθεθει ότι η εγγραφη αναφορα ηταν δυσχερης.

ΕΙΔΙΚΑ ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ : Αρθρο 38 παραγραφος 4 του Ν. →

Το ονομα του πρεπει αν αναφερεται σε κάθε δημοσιευση της φωτογραφιας, ειτε προκειται για φωτογραφια πρωτοτυπη και σχετικη με το Ν 2121/1993 ειτε προκειται για φωτογραφια ΜΗ πρωτοτυπη. = η μελλοντικη προστασια όλων των φωτογραφιων , ακομη κ των απλων, με την αναγνωριση ενός συγγενικου δικαιωματος.

ΕΙΔΙΚΑ ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΠΑΤΡΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗ : Αρθρο 33 παραγραφος 7 του Ν. →

Το ονομα του γραφεται εμφανως και υποχρεωτικως στη σελιδα του κυριου τιτλου του βιβλιου. Μπορει να αναφερεται ΚΑΙ στο εξωφυλλο του βιβλιου , μετα από συμφωνια με τον εκδοτη.

ΕΡΩΤΗΣΗ 13^Η - Εξουσία προσπέλασης. :

Με αυτό το δικαίωμα ο δημιουργός μπορεί να επικοινωνει με το έργο του ακομη και όταν εχει μεταβιβασει το περιουσιακο δικαίωμα σε αλλον ή όταν η κυριοτητα στον υλικο φορεα

πάνω στον οποίο το έργο έχει ενσωματωθεί ανήκει σε άλλον. Νομοθετική ρύθμιση : άρθρο 4 παρ 1 Ν. 2121/1993 .

Πρακτική εφαρμογή : π.χ. εικαστικά έργα, χειρογραφα λογοτεχνικού έργου υπο έκδοση.

Ο Σκοπός του δικαιώματος : η ευχαρίστηση του δημιουργού όταν ξαναέρχεται σε επαφή με το έργο του ΚΑΙ η χρησιμοποίηση του έργου για να πάρει στοιχεία που θα του χρησιμεύσουν για περαιτέρω δημιουργική δουλειά.

Επειδή μπορεί να δημιουργηθεί σύγκρουση μεταξύ δικαιούχου του δικαιώματος και δημιουργού του έργου, ο νόμος ορίζει ότι «η προσπελάση πρέπει να εφαρμόζεται με τρόπο που να δημιουργεί όσο το δυνατόν λιγότερη ενοχλήση στον δικαιούχο» ΟΡΙΟ στην άσκηση του δικαιώματος και για τα δύο πρόσωπα από τελεί το ΑΚ 281 (!)

ΕΡΩΤΗΣΗ 20^Η - Έργα μισθωτών, συνεργασίας, συλλογικά και σύνθετα.:

A. ΕΡΓΑ ΜΙΣΘΩΤΩΝ :

Ισχύει και εδώ ο κανόνας ότι δικαιούχος της Πνευματικής Ιδιοκτησίας είναι ο δημιουργός. (Ν 2121/1993 άρθρο 8 εδάφιο α') , έτσι, γίνεται προσπάθεια προστασίας του μισθωτή εναντί του εκμισθωτή-εργοδοτή, εφόσον επαναλαμβάνεται η αρχή ότι ο δημιουργός είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού ηθικού δικαιώματος επί του έργου. ΕΞΙΣΟΡΡΟΠΗΣΗ των μεταξύ τους σχέσεων εκφράζει το β' εδάφιο του ίδιου άρθρου το οποίο ρυθμίζει την αυτοδικαίη μεταβίβαση στον εργοδότη μόνο εκείνων των εξουσιών από το δικαίωμα που καθίστανται αναγκαίες για την εκπλήρωση του σκοπού της σύμβασης, ΕΦΟΣΟΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ. (= «θεωρία του σκοπού» , που ορίζει, ότι, εν αμφιβολία, ο σκοπός της μεταβίβασης καθορίζει ποιες από τις εξουσίες του περιουσιακού δικαιώματος παραμένουν στον δημιουργό και ποιες μεταβιβάζονται).

Εδάφιο γ' : η **αυτοδικαίη** μεταβίβαση στον εργοδότη του περιουσιακού δικαιώματος επί των έργων που δημιουργήθηκαν από τους απασχολούμενους με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στο Δημόσιο ή σε ΝΠΔΔ σε εκτέλεση του υπηρεσιακού τους καθήκοντος, ΕΚΤΟΣ ΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ. = αποτελεί μερική αποκλιση από τον γενικό κανόνα του εδαφίου α' αλλά αποτελεί ειδική διαταγή που αντιμετωπίζει τη θέση των εργαζομένων-δημιουργών στο Δημόσιο και δικαιολογείται από τη σχέση μεταξύ δημοσίου υπαλλήλου/απασχολούμενου στο Δημόσιο και εργοδότη. Η πρακτική εφαρμογή του Ν. οδήγησε στο να ρυθμιστεί το συγκεκριμένο εδάφιο.

Το ΗΘΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ως ΑΜΕΤΑΒΙΒΑΣΤΟ καθώς και το ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΤΡΟΠΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ανήκουν στον δημιουργό ενώ το ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ, εάν δεν υπάρχει αντιθετή συμφωνία, μεταβιβάζεται στο Δημόσιο.

Π.χ. : ΜΕΛΗ ΔΕΠ των ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ : είναι δημοσίοι λειτουργοί και διαθέτουν ανεξαρτησία κατά την άσκηση των διδακτικών και ερευνητικών τους καθηκόντων . τα έργα που προκύπτουν από την ερευνητική δραστ/τα του διδακτικού προσωπικού των ΑΕΙ αποτελούν το διδακτικό προσωπικό.

* Ο Ν. 2530/1997 αναγνωρίζει δικαίωμα αμοιβής από τα συγγραφικά δικαιώματα στα μέλη ΔΕΠ . Έτσι το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας στα έργα τους ανήκει σε αυτά τα μέλη ΔΕΠ, ΕΝΩ, για τις εργασίες και τα διδακτορικά, τα οποία αυτά τα μέλη επιβλέπουν, το δικαίωμα ανήκει στους φοιτητές και στους διδασκόμενους που εκπονήσαν την μελέτη . ΚΑΤΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑ, για ερευνητικά έργα στο πλαίσιο ερευνητικών προγραμμάτων το ζήτημα της μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιώματος ή ορισμένων εξουσιών από αυτό στο Πανεπιστήμιο θα πρέπει να ρυθμίζεται ΣΥΜΒΑΤΙΚΑ.

ΑΡΘΡΟ 40, Ν.2121/1993 → Στη δημιουργία προγράμματος Η/Υ από μισθωτό σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας ή βάσει των οδηγιών του εργοδότη , το περιουσιακό δικαίωμα μεταβιβάζεται αυτοδικαίως και ΟΛΟΚΛΗΡΟ στον εργοδότη, ΕΚΤΟΣ ΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ. (αντίθεση με το άρθρο 8 εδ. Β' του νομού) = ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ Η ΔΙΕΘΝΩΣ ΚΡΑΤΟΥΣΑ ΑΠΟΨΗ , ότι κατά την δημιουργία προγράμματος από μισθωτό-προγραμματιστή, ο εργοδότης έχει δικαίωμα να ασκεί όλες τις εξουσίες που πηγάζουν από το ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ , ΕΚΤΟΣ ΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ.

Β. ΕΡΓΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ :

ΑΡΘΡΟ 7 Ν.2121/1993 : Όταν υπάρχει άμεση συμπράξη δύο ή περισσότερων δημιουργών οι οποίοι είναι αρχικοί ΣΥΝΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ του ηθικού και περιουσιακού δικαιώματος επί του έργου.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ : η κοινή προσπάθεια δύο ή περισσότερων φυσικών προσώπων για την δημιουργία ενός ενιαίου έργου .(Π.χ. μουσικοδραματικά έργα, βλ. όπερα, επιστημονικά έργα από πολλούς συγγραφείς, προγράμματα Η/Υ από πλείονα πρόσωπα ομάδας εργασίας.)

ΠΡΟΥΠΟΤΙΘΕΤΑΙ κοινή προσπάθεια των συνδημιουργών, των οποίων η προσωπική συνεισφορά αποσκοπεί στην εκπλήρωση του έργου του συνόλου. Τα επιμέρους τμήματα συνεισφοράς/εργασίας του κάθε δημιουργού άλλοτε διαχωρίζονται από το ολόκληρο έργο (π.χ. η μουσική από τους διαλόγους σε μια μουσικοθεατρική παράσταση) και άλλοτε όχι (π.χ. δυσχεσής η διακρίση των συγγραφέων σε ένα ενιαίο συγγραφικό έργο όπου αναφέρονται μεν τα ονόματα αλλά δεν διευκρινίζεται ποιο από τα τμήματα συνεγράψε ο κάθε ένας).

ΑΝΤΙΘΕΤΑ δεν είναι συνεργάτες όσοι απλώς έδωσαν μια ιδέα ή βοήθησαν η συνεβάλαν οικονομικά στο έργο πλάι στον δημιουργό.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ανήκει στους συνδημιουργούς του έργου «κατά ίσα μέρη» και προκειται για συνδυασμό των διατάξεων πνευματικής ιδιοκτησίας με αυτές

του ΑΚ περι κοινωνίας (785 επ.) αναλογικά εφαρμοζόμενες. (άρθρο 7 παραγρ. 1 εδ. Β' Ν. 2121/1993) Σκοπιμο θα ήταν να ρυθμίζεται και η αρχή της ΑΝΑΛΟΓΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ, ώστε και η αμοιβή των συνδημιουργων να είναι αναλογη της συμβολής του καθενος. Κατι τετοιο όμως ρυθμίζεται μονο στην ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ (άρθρο 33 παρ. 3 του Ν.)

Γ. ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑ = (άρθρο 7 παρ. 2 Ν.2121/1993) είναι οσα δημιουργηθηκαν με τις αυτοτελεις συμβολες περισσοτερων δημιουργων κατω από τον συντονισμο και την πνευματικη διευθυνση ενός ορισμενου φυσικου προσωπου. ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ είναι κ ο αρχικος δικαιουχος του ηθικου και περιουσιακου δικαιωματος επι του εργου , ενώ, ο κάθε δημιουργος είναι και ο αρχικος δικαιουχος του ηθικου και περιουσιακου δικαιωματος επι των συμβολων του , ΕΦΟΣΟΝ ΑΥΤΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΤΟΥΝ ΧΩΡΙΣΤΑ, εφ'οσον μπορούν αυτά τα δικαιωματα να ασκηθουν για άλλο τροπο εκμεταλλευσης, περα από τον σκοπο της αρχικης συμβασης. → σε όλα αυτά εγγειται και η διαφοροποιηση των συλλογικων εργων από τα εργα συνεργασιας. / διαφερουν και από τα ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΑ ΕΡΓΑ, τα οποια σχετιζονται με την επιλογη, καταταξη και διευθετηση προυφισταμενων εργων ΕΝΩ τα ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑ δημιουργουνται από πολλα επιμερους προσωπα με επιμερους συμβολες από το κάθε ένα κατω από την πνευματικη διευθυνση και τον συντονισμο ενός φυσικου προσωπου.

Π.χ.:

* ΤΑ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ!!! → Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΡΧΙΚΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΑΥΤΩΝ.

* ΟΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΕΣ (είναι ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΕΡΓΩΝ μονο στο μετρο που αποτελουνται από εργα ή τμηματα εργων που προυπηρχαν / αν δημιουργουνται τα λημματα υπο την πνευματικη επιβλεψη κ τν συντονισμο ενός φυσικου προσωπου αποτελουν ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑ.)

*ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ/ΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

*ΤΑ ΛΕΞΙΚΑ (είναι ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΕΡΓΩΝ)

*ΟΙ ΤΙΜΗΤΙΚΟΙ ΤΟΜΟΙ

Ο συντονιστης ως δικαιουχος της πνευματικης ιδοκτησιας του εργου πρεπει να είναι ο διευθυντης ή ο επιμελητης της εγκυκλοπαιδειας, ο διευθυντης της εφημεριδας ή του περιοδικου ή οποιο άλλο φ.π. ανελαβε τον συντονισμο κ την πνευματικη διευθυνση. Δεν αποκλειεται να είναι και πλειονες. Δεν αποκλειεται επισης το ιδιο προσωπο να είναι ο συντονιστης και ο εκδοτης, αρα, να θεωρηθει ο αρχικος δικαιουχος.

Το ν.π. (π.χ. η εκδοτικη εταιρια) που αναλαμβανει την εκμεταλλευση του εργου αποκτα το περιουσιακο δικαιωμα πνευματικης ιδιοκτησιας ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΩΣ , με μεταβιβαση των σχετικων εξουσιων από τον αρχικο δικαιουχο και από τους δημιουργους των επι μερους συμβολων (βλ και αρθρο 10 παρ.2 Ν. 2121/1993)

- άρθρο 10 παρ. 2 Ν. 2121/1993 : Ειδική ρύθμιση επί των ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ → ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ δικαιούχος της πνευμ. ιδιοκτ. σε ορισμένα έργα είναι το φ.π. ή ν.π. , του οποίου το όνομα ή η επωνυμία εμφανίζεται επάνω στον υλικό φορέα του έργου, κατά τρόπο που συνηθώς χρησιμοποιείται για την ένδειξη του δικαιούχου. + άρθρο 33 παρ. 2 του Ν. , ειδικά στην εγκυκλοπαιδεία και στην μεταφράση εγκυκλοπαιδείας, η οφειλομένη αμοιβή από την εκδοτή ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΣΟΣΤΙΑΙΑ, δηλαδή, δεν συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της τμής λιανικής πώλησης των αντιτυπων, αλλά, σε ορισμένο ποσο, καταβαλλόμενο εφάπαξ.

Δ. ΣΥΝΘΕΤΙΚΟ ΕΡΓΟ (άρθρο 7 παρ. 3 Ν. 2121/1993) : το έργο που απαρτίζεται από τμήματα που έχουν δημιουργηθεί χωριστά. / Δημιουργοί = αρχικοί Συνδικαιούχοι του περιουσιακού κ ηθικού δικαιώματος επί του συνθετού έργου και αποκλειστικοί αρχικοί δικαιούχοι των δικαιωμάτων επί του τμήματος που δημιούργησε ο κάθε ένας, ΕΑΝ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΑΥΤΟ ΕΠΙΔΕΧΕΤΑΙ ΑΡΙΣΤΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ.

Π.χ. : η μουσική σύνθεση που συνοδεύει ένα απαγγελλόμενο ποίημα.

ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΒΑΣΕΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΕΡΓΟΥ :

1. Η υπαγωγή των έργων με συμπράξη περισσότερων προσώπων στις διάφορες κατηγορίες θα πρέπει να γίνεται με γνώμονα όσα ορίζει το άρθρο 7 (έτσι και για το άρθρο 9 , περί οπτικοακουστικών έργων)
2. Ο ορισμός του ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ αποτελεί ιδιομορφία για το ελληνικό δικαίο → είναι αποτέλεσμα μελετών της επιστήμης και είναι μια άποψη που υιοθετήθηκε και από τον νόμο.
3. Πρακτικά, έχει σημασία η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ : στα έργα συνεργασίας η πνευματική ιδιοκτησία διαρκεί όσο η ζωή του τελευταίου επιζώντος συνδημιουργού και 70 χρόνια μετά τον θάνατο του- στα συλλογικά διαρκεί όσο διαρκεί η ζωή του προσώπου που έχει τη διεύθυνση και τον συντονισμό των δημιουργών των επιμέρους συμβολών και 70 χρόνια μετά τον θάνατο του, ΕΚΤΟΣ ΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ , όπως για τα οπτικοακουστικά έργα.

ΕΡΩΤΗΣΗ 14^Η - Δημοσιοποίηση έργου ως περιουσιακό δικαίωμα. :

Άρθρο 81 παρ. 1 Ν. 3057/2002 → Αναγνωρίζεται η εξουσία-το δικαίωμα στον δημιουργό να επιτρέπει ή να απαγορεύει την κοινοποίηση (παρουσίαση στο κοινό) των έργων του, ενσυρματα ή ασυρματα με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, καθώς και να καθιστά προσίτα τα έργα του στο κοινό έτσι ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά , όπου και αν ο ίδιος επιλέγει. ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ στο θέμα της ψηφιακής διαδόσης των έργων-

προσβαση του κοινου σε αυτό στον τοπο και χρονο που θα επιλεξει (ενώ σε ένα ραδιοτηλεοπτικο δελτιο, ο ραδιο/κος οργανισμος μεταδιδει την πληροφορια/το εργο σε ένα παθητικο κοινο που απλως λαμβανει το εκπεμπομενο σημα από τον δεκτη του).

Ο όρος «κοινο» προσδιοριζεται από τις εθνικες νομοθεσιες , μιας και σε διεθνες επιπεδο δεν υφισταται αντιστοιχος αποδεκτος ορος. Έτσι, δημοσια είναι η παρουσίαση η οποια κανει το εργο προσιτο σε κυκλο ευρυτερο από εκεινον της οικογενειας και το αμεσο κοινωνικο περιβαλλον του δημιουργου, ανεξαρτητως από το αν τα προσωπα αυτά βρισκονται στον ιδιο η σε διαφορετικους χωρους.

Ο ορος «με οποιονδηποτε αλλον τροπο» σημαινει και τη δημοσια εκθεση των εικαστικων εργων και των φωτογραφιων.

ΣΥΝΕΠΩΣ: η παρουσίαση στο κοινο είναι μια ευρεια εννοια που περιλαμβανει κάθε πράξη (εκτος της διανομης αντιτυπων) ,με την οποια το εργο κοινοποιειται σε έναν αριθμο ατομων που δεν χαρακτηριζονται μεταξυ τους από ιδιαιτερες οικογενειακες, συγγενικες ή προσωπικες σχεσεις.

- Δεν αποτελουν παρουσίαση στο κοινο Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΚΑΙ Η ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΜΕΤΑΔΟΣΗ , καθώς αναγνωριζονται με ειδικη ρυθμιση στην ελληνικη νομοθεσια.
- Μια κατηγορια της παρουσιασης στο κοινο είναι η ΚΑΤ'ΑΙΤΗΣΗ ΜΕΤΑΔΟΣΗ / « transmission on demand » =ο δημιουργος δικαιουται να διαθετει το εργο του στο κοινο μεσω κατ'αιτησιν μεταδοσεων με διαλογικη μορφη, ώστε το προσωπο να εχει προσβαση οποιονδηποτε χρονο και σε οποιονδηποτε τοπο επιλεξει. (και η Συνθηκη WIPO για την Πνευμ. Ιδι.)
- Η απλη παροχη των φυσικων μεσων για την πραγματοποιηση της παρουσιασης στο κοινο δεν αποτελει αυτή καθεαυτη παρουσίαση στο κοινο. (αιτιολογικη σκεψη 27 Οδηγιας 2002/29)
- Αρθρο 3 παρ. 1 Ν. 2121/1993 → προβλεπεται ρητα η ΜΗ ΑΝΑΛΩΣΗ του δικαιωματος παρουσιασης στο κοινο.
- Με αποφαση του Μονομελους πρωτοδικειου Αθηνων, προσβαλλεται το δικαιομα αναπαραγωγης και παρουσιασης στο κοινο, σε περιπτωση δημοσιας μεταδοσης μεσω διαδικτυου και on line επικοινωνιας μουσικων εργων, χωρις αδεια του δικαιουχου, από ραδιοφωνικο σταθμο, που ειχε συναψει συμβαση ραδιοφωνικης μεταδοσης με τον οργανισμο συλλογικης διαχειρισης, αλλα για μεταδοση μονο μεσω ραδιοφωνου και στις συχνοτητες της εκπομπης αυτου του σταθμου.

ΕΡΩΤΗΣΗ 10^Η - Ο έγγραφος τύπος. :

Α. Ο ΕΓΓΡΑΦΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

Αρθρο 14 Ν. 2121/1993 : ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ! καθιερωνεται εγγραφος τυπος για κάθε δικαιοπραξια που αφορα το περιουσιακο δικαιομα αλλα και την ασκηση του ηθικου δικαιωματος.

Ο εγγραφος τυπος εχει συστατικο χαρακτηρα, καθως χωρις αυτον η δικαιοπραξια θεωρεται ακυρη, ομως η ακυροτητα ειναι ΣΧΕΤΙΚΗ, καθως μπορει να την επικαλεσθει ΜΟΝΟ ο δημιουργος.

Αυτή η διαταξη περιοριζει την ελευθερια του δημιουργου, αλλα, ταυτοχρονα τον προστατευει απο τον κινδυνο να απαλλοτριωνονται επιτολαιο και με δυσμενεις ορους τα δικαιωματα του.

*Υπαρχει και η προφορικη συμφωνια καπου καπου.. π.χ. στους φωτογραφους. : αυτες εμπτουν ομως στον ΓΕΝΙΚΟ ΚΑΝΟΝΑ? Οποτε θα απαιτειται εγγραφος τυπος? (ερωτημα)

ΟΡΘΗ ΑΠΟΨΗ : Η τηρηση εγγραφου τυπου ισχυει ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΙΚ/ΞΙΕΣ και αν τα μερη αποκλινουν απο αυτο λογω επαγγελματικης συνηθειας και επειδη αδυνατουν να συνταξουν εγγραφο τυπο, ο δημιουργος θα μπορει να επικαλεσθει την ακυροτητα και μονο . ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ : η προτροπη σε εγγραφο τυπο/ η απομακρυνση απο το παλαιότερο δικαιο που η εγγραφη μορφη αποτελουσε την εξαιρεση.

ΠΑΓΙΑ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ: ο τυπος των δικαιοπραξιων δεν υπαγεται στην διαταξη 68 παρ. 3 του Ν. και οι συμβασεις που καταρτισθηκαν ακομη και προφορικα βασει του παλαιου δικαιου, ΔΕΝ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΟΥΝ ΕΓΓΡΑΦΩΣ υπο το καθεστω του Ν .2121/1933

*Για τις συμβασεις πριν της δημοσιευσεως του Ν αυτου στην ΕφΤΚ (πριν τις 4-3-1993) ισχυει το προισχυσαν δικαιο για έναν χρονο απο την εναρξη εφαρμογης του Ν.

Β.Ο ΕΓΓΡΑΦΟΣ ΤΥΠΟΣ ΣΤΑ ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ:

Άρθρο 52 στοιχειο α Ν. 2121/1993 → ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ο εγγραφος τυπος για ολες τις δικ/ξιεσ για τα συγγενικα δικαιωματα.

Η ΜΗ ΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΓΡΑΠΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΕΠΙΦΕΡΕΙ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚ/ΞΙΑΣ : εγγραφος τυπος= συστατικος τυπος ως προαπαιτουμενο του κυρους της δικ/ξιας .

ΕΤΣΙ :

1. Η παραχωρηση αδειων χρησης απο τους δικαιουχους των συγγενικων δικαιωμων υποβαλλεται υποχρεωτικα σε εγγραφο τυπο
2. Εγγραφος τυπος απαιτειται για καθε δικαιοπραξια που αφορα στο δικαιομα να επιτρεπουν ή να απαγορευουν ορισμενες χρησης της ερμηνειας ή εκτελεσης για τους ερμηνευτες και τους εκτελεστες καλλιτεχνες.
3. Γραπτη συναινεση για πραξεις ή παραληψεις που ειναι τροποι ασκησεως του ηθικου δικαιωματος (αρθρο 50 Ν.)
4. Γραπτος τυπος υποχρεωτικος για τη δικαιοπραξια που αφορα το δικαιομα αναπαραγωγης , για τους παραγωγους φωνογραφηματων και οπτικοακουστικων εργαων.

5. Για τους ραδιοηλεκτρικούς οργανισμούς ο εγγραφός τυπός επιβάλλεται για τις δικαιιοπραξίες τις σχετικές με το δικαίωμα να επιτρέπουν τις χρήσεις των εκπομπών τους
6. Εγγραφός τυπός για τους εκδοτές όταν δίνουν άδεια αναπαραγωγής της στοιχειοθεσίας και της σελιδοποίησης.

ΕΡΩΤΗΣΗ 19^Η Ο μερισμός των εξουσιών και οι ερμηνευτικοί κανόνες στη Πνευματική Ιδιοκτησία. :

Άρθρο 15 Ν. 2121/1993 : Δυνατότητα μερισμού ΜΕ ΣΥΜΒΑΣΗ του περιουσιακού δικαιώματος και των εξουσιών που το απαρτίζουν .

- Παραγράφος 1 : οι μεταβιβάσεις του περιουσιακού δικαιώματος, οι συμβάσεις, οι άδειες εκμεταλλεύσεως μπορούν να είναι περιορισμένες από την αποψη του σκοπού, της διάρκειας, της τοπικής ισχύος, της εκτάσεως ή των μέσων εκμεταλλεύσεως.
- Παραγράφος 2 : Αν δεν καθορίζεται η διάρκεια της μεταβίβασης ή των συμβάσεων ή των αδειών εκμεταλλεύσεως θεωρείται ότι έχει συμφωνηθεί για 5 ετη, εφόσον και τα συναλλακτικά ήθη δεν ορίζουν κάτι διαφορετικό. = προστασία δημιουργού, μέγιστος χρόνος δεσμεύσεως τα 5 ετη. Ωστόσο τα μέρη μπορεί να ορίσουν κάτι διαφορετικό.
- Παραγράφος 3 : Αν δεν καθορίζεται η τοπική ισχύς της μεταβίβασης (κλπ) αυτές ισχύουν στη χώρα όπου καταρτίστηκαν. Αυτή η αρχή θα πρέπει να μην αντιτίθεται στην κοινοτική αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των αγαθών (Ευρ. Δίκ/ριο – Νμλγ)
- Παραγράφος 4 : Αν δεν προσδιορίζεται η έκταση κ τα μέσα εκμεταλλεύσεως , θεωρούνται αυτά που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση του ΣΚΟΠΟΥ της συμβάσεως (θεωρία του «σκοπού της μεταβίβασης» που καθιερώνεται με τη θεωρία-επιστημη= μεταβιβάζονται αυτές οι εξουσίες που απαιτείται να αποκτήσει ο αντισυμβαλλόμενος ώστε να επιτευχθεί ο σκοπός της συμβάσεως) * ΕΙΔΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ → άρθρο 34 παρ 1 Ν. 2121/1993 : Η σύμβαση για τη δημιουργία οπτικοακουστικού έργου πρέπει να περιλαμβάνει τις συγκεκριμένες εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα που μεταβιβάζονται στον παραγωγό. Σε αντίθετη περίπτωση μεταβιβάζονται στον παραγωγό εκείνες οι εξουσίες που είναι αναγκαίες για την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου, βάσει του σκοπού της συμβάσεως. → προστασία δημιουργού με τον προσδιορισμό των εξουσιών που δίνονται στον παραγωγό.

ΓΕΝΙΚΑ η οπτικοακουστική σύμβαση δεν επιφέρει στον παραγωγό μεταβίβαση της εξουσίας εντύπης έκδοσης ή της εξουσίας θεατρικής παραστάσεως , αφού οι εξουσίες αυτές δεν είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση αυτής της συμβάσεως.

- Παραγράφος 5 : Στη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος και την παροχή άδειας εκμεταλλεύσεως εκείνος που αποκτά το δικαίωμα ή την άδεια αντιστοίχα έχει υποχρέωση να κάνει το έργο προσιτό στο κοινό σε εύλογο χρόνο και με τον

καταλληλο τροπο εκμεταλλευσεως. → σημαντικη ενισχυση θεσης δημιουργου με την δεσμευση του αντισυμβαλλομενου στο εργο.

ΕΡΩΤΗΣΗ 1^Η - Η έννοια της εύλογης αμοιβής στο δίκαιο της Πνευματικής Ιδιοκτησίας και των Συγγενικών Δικαιωμάτων. :

Άρθρο 18 παρ. 3 Ν. 2121/1993 : προβλεπεται η καταβολη ευλογης αμοιβης στον δημιουργο και σε καποιους δικαιουχους συγγενικων δικαιωματος ως αντισταθμισμα της ελευθερης αναπαραγωγης για ιδιωτικη χρηση , εάν γι'αυτην χρησιμοποιουνται διαφορα τεχνικα μεσα.

- Στην αρχικη διαταξη του Ν τεχνικο μεσο αναπαραγωγης ηταν και οι Η/Υ. αυτη η αναφορα καταργηθηκε με τον Ν.3049/2002 και τα προγραμματα Η/Υ δεν ανηκουν στο πεδιο του αρθρου 18.
- ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΥΛΟΓΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ : με βαση την αξια των τεχνικων μεσων που χρησιμοποιηθηκαν για την αναπαραγωγη. Προσδιοριζεται ΣΕ ΠΟΣΟΣΤΑ :
 1. 6% της αξιας των συσκευων εγγραφης ηχου ή εικονας ή εικονας και ηχου συμπεριλαμβανομενων και των εξαρτηματων ενσωματωμενων ή μη στην κυρια μοναδα του Η/Υ, των μαγνητικων ταινιων ή άλλων υλικων φορεων προσφορων για την αναπαραγωγη και των φορεων ψηφιακης αντιγραφης .
 2. 4% της αξιας των φωτοτυπικων συσκευων, των σαρωτων, του χαρτιου που είναι καταλληλο για φωτοτυπιες και των αποθηκευτικων μεσων(δισκετων) χωρητικοτητας κατω των 100 megabytes.
- ΟΦΕΙΛΕΤΗΣ δεν είναι ο χρησης, αλλα ο εισαγωγεας ή παραγωγος.
- ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ 3049/2002 ΑΡΘΡΟ 14 :
 1. Στα τεχνικα μεσα όχι πλεον οι Η/Υ
 2. Η απαρριθμηση των τεχνικων μεσων αναπαραγωγης είναι περιοριστικη (επιρρημα «ητοι») αλλα το πεδιο εφαρμογης είναι διευρυμενο σε αναλογικα και ψηφιακα μεσα αναπαραγωγης όπως τα CD-RW, CD-R, οπτικοι δισκοι ανω των 100 Megabytes και δισκετες κατω των 100 Megabytes.
 3. Η ευλογη αμοιβη που οφειλεται στον δημιουργο ή τους δικαιουχους των συγγενικων δικαιωματος υπολογιζεται επι της τιμης εισαγωγης ή διαθεσης από το εργοστασιο.
 4. Τα προς εξαγωγη ειδη εξαιρουνται ρητα από την υποχρεωση καταβολης της ευλογης αμοιβης.

Η ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ οδηγησε στην παραγωγη νεων τεχνικων μεσων. Τετοια είναι οι εξωτερικες καρτες μνημης (digital memory cards) , τα flash drives και οι εξωτερικοι φορητοι σκληροι δισκοι , που ανηκουν πια στους «υλικους φορεις ψηφιακης αντιγραφης» . αλλα και τα CD-RW, CD-R και οι δισκοι χωρητικοτητας ανω των 100 εκατομμυριων ψηφιων (100 Mbytes +) . Υπαγονται στο πεδιο εφαρμογης του 18 παρ. 3 του Ν. και οι οργανισμοι συλλογικης διαχειρισης μπορουν να ασκησουν το δικαιωμα πληροφορησης εναντι των οφειλετων.

Αυτά τα τεχνικα μεσα δεν είναι συσκευες ή εξαρτηματα ενσωματωμενα ή ενσωματωσιμα στην κυρια μοναδα Η/Υ ακομη και αν λειτουργουν ΜΟΝΟ μεσω Η/Υ ή ακομη κ αν είναι

ενσωματωμένα σε έναν Η/Υ, οπότε δεν τίθεται εκτός πεδίου εφαρμογής το άρθρο 18 παρ 3 του Ν. 2121/1993 γιατί αποτελούν ΑΠΟΘΗΚΕΥΤΙΚΑ ΜΕΣΑ. Συσκευές ή εξαρτήματα ενσωματωμένα ή ενσωματωσιμα στην κυρία μονάδα Η/Υ είναι ΜΟΝΟ τα μέσα που καθίστανται αναγκαία για τη λειτουργία του Η/Υ και δεν αποσκοπούν αποκλειστικά και μόνο στην αποθήκευση δεδομένων, μουσικών κομματιών, πνευματικών αρχείων κλπ. Τέτοια είναι η κεντρική μονάδα, ο κεντρικός επεξεργαστής.. επιπλέον τέτοια είναι η οθόνη, το πληκτρολόγιο και έτσι ΔΕΝ υπαγονται στη ρύθμιση του 18 παρ.3 του Ν.

ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 2002 ήταν να καταργηθεί η ευλογη αμοιβή των 2% της αξίας των Η/Υ.

*Η αποθήκευση προσωπικών δεδομένων δεν αποκλείει την αποθήκευση πνευματικών έργων λόγω της μεγάλης χωρητικότητας αυτών των τεχνικών μέσων. Η αποθήκευση με την νομική έννοια συνιστά αναπαραγωγή και η επιστημη δεχεται ότι αφορά και στην αποθήκευση σε ηλεκτρονική μνημη.

ΕΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙ : Το σύστημα της ευλογής αμοιβής του άρθρου 18 είναι μια μορφή νομιμής αδειας που επιβάλλεται εμμέσα στον χρήστη εφόσον αυτός αγοράζει τις συσκευές ή άλλα προϊόντα βεβαρημένα με την ευλογη αμοιβή την οποία καταβάλλει όμως στον δικαιούχο ο εισαγωγέας ή ο παραγωγός με σχετική μείωση στο τιμολόγιο. Όταν για την καταβολή επιλέγεται ο εισαγωγέας ,η αμοιβή επιλέγεται επί της αξίας που αναγράφεται στο τιμολόγιο του ξένου οικου είτε προκειται για εισαγωγή είτε για ενδοκοινοτική απόκτηση των μέσων ή φορέων.

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ

1. Του ύψους 4% είναι οι πνευματικοί δημιουργοί και οι εκδοτές εντυπων στους οποίους η αμοιβή δίδεται εξ ημισείας. Η αμοιβή προσδιορίζεται βάσει της αξίας του φωτοτυπικού χαρτίου.
2. Του ύψους 6% είναι οι πνευματικοί δημιουργοί(55%), ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτεχνες(25%) και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, εικόνας ή εικόνας και ήχου(20%).

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΜΙΣΘΩΣΗ οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτεχνες→ όταν έχουν εκχωρήσει ή μεταβιβάσει το δικαίωμα εκμίσθωσης ενός φωνογραφήματος ή του πρωτοτύπου ή αντιγραφού ταινίας σε παραγωγό φωνογραφήματος ή ταινιών , διατηρούν το δικαίωμα ευλογής αμοιβής για την εκμίσθωση. Το δικαίωμα έχει αποκλειστικό χαρ/ρα ,αλλά, αυτά τα πρόσωπα δεν μπορούν να παραιτηθούν από το δικαίωμα αυτό. Η διαχείριση του μπορεί να αφεθεί σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, κατι το οποίο ρυθμίζουν τα κρατη μέλη.

ΕΡΩΤΗΣΗ 6^Η Σχέση Πνευματικής Ιδιοκτησίας και Συγγενικών Δικαιωμάτων. :

1. Η προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων δεν επηρεάζει την προστασία της Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Εάν δικαιούχος συγγενικών δικαιωμάτων έχει αποκτήσει ΚΑΙ δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, τότε αυτά τα δυο συνυπαρχουν, υπάρχουν παράλληλα και παρέχουν τις εξουσίες που απορρέουν από κάθε δικαίωμα. (άρθρο 1 Σύμβαση της Ρώμης + Άρθρο 53 Ν. 2121/1993 + οδηγίες 92/100 και 2001/29.) ΣΚΟΠΟΣ : η επισημάνση της ανεξαρτησίας της Πν. Ιδιοκτ σε σχέση με τα Συγγενικά δικαιώματα.
2. Η πνευματική ιδιοκτησία προστατεύει το έργο , ενώ, τα συγγενικά δικαιώματα προστατεύουν την εισφορά ορισμένων δικαιούχων. (είναι και οι δυο κατηγορίες ΑΥΛΑ ΑΓΑΘΑ που έχουν αναχθεί από τον νομο σε αντικείμενο διαφορετικής προστασίας, της Πνευμ Ιδιοκτ και των Συγγενικών Δικ/των αντιστοιχά.
3. Εφόσον είναι διαφορετικά δικαιώματα με διαφορετικό περιεχόμενο , είναι αδύνατη η συγκρούση δικαιωμάτων. Ενδέχεται να υπάρξει συγκρούση ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ μεταξύ του πνευματικού δημιουργού και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Τέτοιες περιπτώσεις αντιμετωπίζονται με το 281 ΑΚ ενώ πολλά θέματα λύνονται με εφαρμογή συμβατικών ρητρών.
4. Τα συγγενικά δικαιώματα δεν έχουν τον απεριόριστο χαρακτήρα της Πνευματικής Ιδιοκτησίας, το περιεχόμενο του περιουσιακού δικαιώματος δεν έχει την εκτασή του δικαιώματος του δημιουργού και οι εξουσίες των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προσδιορίζονται επακριβώς στον Νομο. Για ορισμένες, λοιπόν ,χρήσεις δεν απαιτείται η άδεια του δικαιούχου συγγενικών δικαιωμάτων αλλά καθιερώνεται το δικαίωμα ευλόγης αμοιβής.
5. Ορισμένες φορές οι δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων αποκτούν ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ και το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και ως ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ εμπιπτουν εμμέσα στην προστατευτική λειτουργία της Πνευμ Ιδιοκτησίας. ΟΜΩΣ όταν το ίδιο πρόσωπο είναι ΑΡΧΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ συγγενικού δικ/τος και πν/κης ιδιοκτησίας (π.χ. μουσικοσυνθέτης τραγουδά τη δική του σύνθεση), τότε τα δικαιώματα συνυπαρχουν και υπερτερεί εκείνο που παρέχει τις ευρύτερες εξουσίες.
6. Στις ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΡΥΦΟΡΟ , επίσης, ισχύει ότι η προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων δεν θίγει ούτε τροποποιεί την προστασία της Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Είναι η « ρητρα διασφάλισης της πνευματικής ιδιοκτησίας» (άρθρο 1 Σύμβασης της Ρώμης + Οδηγία 2006/115)

ΕΡΩΤΗΣΗ 4^Η Η προσβολή του δικαιώματος της Πνευματικής Ιδιοκτησίας και οι αστικές κυρώσεις.

:

Η έννοια της «προσβολής» δεν προσδιορίζεται στον νομο. Γίνεται δεκτό ότι προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων είναι κάθε πράξη με αντικείμενο και περιεχόμενο όμοιο με το αντικείμενο και το περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος, σε όσο μετρο αυτά

προστατεύονται από τον νομο, εφόσον η πράξη δεν γίνεται από τον δικαιούχο ή με τη συναινέση του ή δεν εμπίπτει στους νομίμους περιορισμούς του περιουσιακού δικαιώματος. Οι πράξεις προσβολής βρίσκονται σε αντιστοιχία με το αντικείμενο του δικαιώματος και τις εξουσίες του περιουσιακού ή ηθικού δικαιώματος του δημιουργού ή με το περιεχόμενο των συγγενικών δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται από τον νομο.

Αντιθέτα, στις συμβάσεις εκμεταλλεύσεως ή παραβίαση των συμβατικών υποχρεώσεων που ανέλαβε ο αντισυμβαλλόμενος απέναντι στον δημιουργό δεν αποτελεί προσβολή. Η εν λόγω παραβίαση ρυθμίζεται από το ΕΝΟΧΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ και το ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ. ο δημιουργός μπορεί να υπαναχωρήσει.

Ωστόσο, η εκμετάλλευση του έργου για χρήση που δεν προβλέπεται σε σύμβαση ή η υπερβίαση της συνίσταται ΠΡΟΣΒΟΛΗ.

Προσβολή ίσως να είναι και η παραβίαση ενοχικών αξιώσεων από τον νομο (π.χ. η ευλόγη αμοιβή)

ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΣΥΜΒΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΩΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ήταν η αρχική ρύθμιση του 3 παρ. 1 στοιχείο δ Ν. 2121/1993 σχετικά με τους περιοριστικούς όρους. Ο νομοθέτης έδωσε στους περιοριστικούς όρους απολυτή ενεργειακή και το δικαίωμα τελικά θέσης σε κυκλοφορία αντικαταστάθηκε από το δικαίωμα διανομής. Ο περιοριστικός όρος στον υλικό φορέα έχει απολυτή ενεργειακή και δεσμεύει τους 3τους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ : Η πνευματική ιδιοκτησία έχει απολυτό, αποκλειστικό και απεριόριστο χαρακτήρα και συνεπώς η παραβίαση του περιοριστικού όρου από 3^{ους} συνιστά προσβολή του δικαιώματος.

Σε αυτήν την περίπτωση η εννομη προστασία είναι αναγκαία.

ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ : Άρθρο 65 Ν. 2121/1993

Συναγονται από τις γενικές διατάξεις του ΑΚ (59, 60, 914, 904, 739)

ΣΚΟΠΟΣ της διατάξης είναι η προβλεψή ενός ενιαίου συνόλου αστικών κυρώσεων σε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας, των συγγενικών δικαιωμάτων και του δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, χωρίς να αποκλείεται η συμπληρωματική εφαρμογή διατάξεων του ΑΚ. Ο δικαιούχος μπορεί να ΕΓΓΕΙΡΕΙ ΤΙΣ ΕΞΗΣ ΑΓΩΓΕΣ :

1. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ : (70 ΚΠολΔ) . μπορεί να έχει θετικό ή αρνητικό περιεχόμενο.
2. ΑΞΙΩΣΗ ΓΙΑ ΑΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΑΛΕΙΨΗ ΑΥΤΗΣ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ (ΑΡΘΡΟ 60 Ν. 2121/1993 → προβλεψή αστικών κυρώσεων σε προσβολή δικαιωμάτων της διανοίας όταν δεν υπάρχει σχετική ρύθμιση- αυτή η διαταγή εφαρμόζεται συμπληρωματικά.)
Άρθρο 65 παρ 1 δεύτερο εδάφιο Ν. → η άρση μπορεί να περιλαμβάνει ΚΑΤ'ΑΙΤΗΣΗ του εναγοντός

α) την αποσυρση από το εμποριο των εμπορευματων που προσβαλλουν τα δικαιωματα και των υλικων με τα οποια κατασκευαζονται τα παρανομα προιοντα, β) την οριστικη απομακρυνση αυτων από το εμποριο και γ) την καταστροφη τους. Η αξιωση αναγνωρισης του δικ/τος, αρσης της προσβολης και παραλειψης της στο μελλον παρεχεται και διαμεσου των διαμεσολαβητων , οι υπηρεσιες των οποιων χρησιμοποιουνται από τριτον για την προσβολη δικ/των πνευματικης ιδιοκτησιας, συγγενικων δικαιωματων κλπ..

Η καταδικη σε παραλειψη πραξης συνεπαγεται, σε περιπτωση παραβασης, χρηματικη ποινη 300.000 εως 1.000.000 δρχ υπερ του δημιουργου ή δικαιουχου και προσωποκρατηση ως 1 ετος. Τα ιδια ισχυουν και σε περιπτωση ασφαλιστικων μετρων. Κατά τα λοιπα ισχυει το 947 ΚΠολΔ.

3. ΑΞΙΩΣΗ ΓΙΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ (άρθρο 65 παρ. 2 Ν.2121/1993→ απαιτειται υπαιτιοτητα/προσβολη/ζημια και αιτιωδης συναφεια μεταξυ ζημιογονου γεγονοτος και ζημιας) Δεν αποκλειεται η συμπληρωματικη εφαρμογη διαταξεων του ΑΚ για μικροτερα θεματα που ενδεχομενως θα προκυψουν. Επειδη το υψος είναι δυσχερες να καθορισθει , ο νομοθετης ορισε ένα ελαχιστον οριο αποζημιωσης= δεν μπορεί να είναι μικροτερη από το διπλασιο της αμοιβης που συνηθως η συμφωνα με τον νομο καταβαλλεται για το ειδος της εκμεταλλευσης που εκανε χωρις αδεια ο υποχρεος→ ευρεια εφαρμογη από τα δικαστηρια.
Αυτό το αρθρο είναι ευνοικότερο από την αντιστοιχη ρυθμιση της Οδηγιας 2004/48
4. ΑΞΙΩΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΓΙΑ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟ (Άρθρο 65 παρ. 3 Ν. 2121/1993 → δεν απαιτειται υπαιτιοτητα/ μπορεί να ζητηθει αντι για αποζημιωση). Ο υποχρεος εγινε πλουσιότερος από την εκμεταλλευση του εργου ή του αντικειμενου συγγενικου δικαιωματος.
Συμπληρωματικα μπορεί ενδεχομενως να εφαρμοσθει και το 904 ΑΚ.
5. ΑΞΙΩΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ ΠΟΥ ΑΠΟΚΟΜΙΣΕ Ο ΥΠΟΧΡΕΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ (Άρθρο 65 παρ. 3 Ν. 2121/1993→ ΜΗ ΓΝΗΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΛΛΟΤΡΙΩΝ /δεν απαιτειται υπαιτιοτητα / δεν αποκλειεται και η αναλογικη εφαρμογη των διαταξεω του ΑΚ) Το κερδος αναζητειται ανεξαρτητα από τη ζημια του θυματος.

ΟΙ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ

Α. όταν ο οφειλετης δεν κατεβαλε σε οργανισμο συλλογικης διαχειρισης την ευλογη αμοιβη που οφειλεται στον δημιουργο και σε ορισμενους δικαιουχους συγγενικων δικαιωματων για την ιδιωτικη αναπαραγωγη.

Β. όταν προσβαλλεται το δικαιομα πνευματικης ιδιοκτησιας του δημιουργου βασης δεδομενων και το δικαιομα ειδικης φυσης του κατασκευαστη βασης δεδομενων.

ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΟΠΟΥ ΕΚΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ :

Ειδικά τμήματα με τακτικούς δικαστές εξειδικευμένους(με προγράμματα επιμόρφωσης) σε αυτά τα θέματα. Μεχρι να γίνει η εξειδίκευση και η επιμόρφωση χρησιμοποιούνται δικαστές με απλή και μόνο εμπειρία σε αυτά τα θέματα.

Εκδικάζονται στα Πρωτοδικεία Αθηνών, Θεσ/νίκης και Πειραιά

Συγκροτούνται με την νομιμη διαδικασία.

Τυχόν εφέσεις επί των αποφάσεων εκδικάζονται στο Εφετείο Αθηνών , μαλιστα σε Ειδικό Τμήμα του, ωσπου συγκροτηθούν ειδικά τμήματα και στα Εφετεία Θεσ/νίκης και Πειραιά.

Σε περίπτωση εγγραφής υπόθεσης που αφορά το δικαιο της Πνευματικής ιδιοκτησίας σε τμήμα διαφορετικό, η υποθεση παραπεμπεται στο οικειο τμήμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ 21^Η Η Συνθήκη για την Πνευματική Ιδιοκτησία - WIPO Copyright Treaty :

Αποτελείται από :

1. Το Προοίμιο: ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ →

-τονίζεται η επιθυμία των συμβαλλομένων να διατηρήσουν και αναπτύξουν την προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων με αποτελεσματικότητα και ομοιομορφία

-είναι αναγκαία η θεσπίση νέων διεθνών κανονων και η διευκρίνιση των ήδη υφισταμένων εθνικών κανονων ώστε να επιλυθούν τα νέα κοινωνικά, οικονομικά, πολιτιστικά και τεχνολογικά δρωμένα και οι εξελίξεις.

-αναγνωρίζονται τα αρνητικά αποτελέσματα από την συγκλίση και ανάπτυξη των τεχνολογιών και της πληροφορίας , όπως και των επικοινωνιών στην δημιουργία και χρήση των λογοτεχνικών έργων

-δίνεται προσοχή στην σημασία της προστασίας της Πνευματικής ιδιοκτησίας ως κινητρο για την καλλιτεχνική και λογοτεχνική δημιουργία

-αναγνωρίζεται η ανάγκη διατήρησης της ισορροπίας μεταξύ των δικαιωμάτων των δημιουργών και του δημοσίου συμφεροντος, ειδικα σχετικά με την εκπαίδευση, την ερευνα, την προσβαση στις πληροφορίες, στο πλαίσιο της Διεθνους Συμβαςης της Βερνης.

2. 25 Άρθρα: ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΡΘΡΩΝ :

-ΑΡΘΡΟ 1 : η συνθηκη WIPO αποτελεί ειδικη ρυθμιση και η σχεση της με την Συνθηκη της Βερνης είναι αμεση καθως καμια από τις διαταξεις της δεν ερχεται σε ατιθεση με ενδεχομενες υποχρεωσεις που εχουν αναλαβει τα μερη από τη Συμβαση της Βερνης-Παρισιου.

-ΑΡΘΡΟ 2 : Η προστασία με την Πνευματική ιδιοκτησία αφορά στις δημιουργίες και όχι στις ιδέες, τις διαδικασίες, τις μεθόδους λειτουργίας ή τις μαθηματικές εννοιες αυτές καθαυτές. (κλασική αρχή προστασίας της μορφής και όχι της ιδέας)

-ΑΡΘΡΟ 4 : «computer programs » → τα προγράμματα Η/Υ προστατεύονται ως λογοτεχνικά έργα («literary works») ανεξαρτήτως από τον τρόπο έκφρασης

-ΑΡΘΡΟ 5 : «compilations of data/databases» → προστατεύονται οι συλλογές βάσεων δεδομένων που λόγω της επιλογής του περιεχομένου τους είναι πνευματικά δημιουργήματα. Η προστασία δεν αφορά στα ίδια τα δεδομένα ή στο ίδιο το υλικό και δεν θίγει το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας που υφίσταται ως προς αυτά που αποτελούν το υλικό της βάσης δεδομένων.

-Δεν περιλαμβάνεται ειδική διαταγή για το θέμα της αναπαραγωγής ,όμως ,αναφέρεται αυτό το θέμα στο άρθρο 9 της ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΒΕΡΝΗΣ : αυτό το δικαίωμα και οι σχετικές εξαιρέσεις εφαρμόζονται ειδικά στα νέα έργα ψηφιακής μορφής. → οι εθνικές νομοθεσίες προβλέπουν παραπάνω περιορισμούς ως προς το εν λόγω δικαίωμα σε αντίθεση με τις διεθνείς ρυθμίσεις, οι οποίοι όμως περιορισμοί είναι σύμφωνοι με το πνεύμα της Σύμβασης της βέρνης , όταν προβλέπονται οι ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, δεν βλαπτείται η κανονική εκμετάλλευση του έργου και δεν προκαλείται αδικαιολογήτη βλάβη στα νομιμα συμφέροντα του δημιουργού. («τεστ των τριών βημάτων» - τα τρία αυτά κριτήρια)

-ΑΡΘΡΟ 6 : «right of distribution» → αναγνώριση στους δημιουργούς του αποκλειστικού δικαιώματος διανομής του έργου τους, πρωτοτύπου ή αντιτύπων και οι συμβαλλόμενοι αποφασίζουν για τις προϋποθέσεις αμάλωσης αυτού του δικαιώματος. ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ΔΙΕΘΝΩΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ(!) – δεν αναγνωριζόταν ούτε στη Σύμβαση TRIPS ούτε στην Σύμβαση της Βέρνης.

-ΑΡΘΡΟ 7 : «right of rental» → δικαιούται ο δημιουργός σε εμπορική εκμίσθωση του πρωτοτύπου ή αντιτύπων του έργου του, σχετικά με τα προγράμματα Η/Υ, τα κινηματογραφικά έργα και τα έργα γραμμένα σε φωτογραφημάτα.

-ΑΡΘΡΟ 8 : «right of communication to the public» → αποκλειστικό δικαίωμα παρουσίασης και διαθέσης στο κοινό από τους δημιουργούς των έργων τους, με τέτοιο τρόπο ώστε τα μέλη να ανατρέχουν σε αυτά κατά τοπική και χρονική επιλογή τους.--> εξυπηρέτηση του «transmission on demand»

-ΑΡΘΡΟ 10 : «limitations and exceptions» → τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να προβλέψουν στην νομοθεσία περισσότερους περιορισμούς ή εξαιρέσεις στα δικαιώματα των δημιουργών, σε περιπτώσεις που δεν έρχονται σε σύγκρουση με την κανονική εκμετάλλευση του έργου και δεν θίγουν αδικαιολογήτως τα έννομα συμφέροντα του δημιουργού.

-ΑΡΘΡΟ 11 : «obligations concerning technological measures» → τα συμβαλλόμενα μέρη υποχρεούνται να παρέχουν κατάλληλη προστασία και να θεσπίζουν αποτελεσματικά μέτρα εναντί της παραβίασης τεχνικών μέτρων που χρησιμοποιούν οι δημιουργοί κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους. = περιορισμός ενεργειών τους που δεν επιτρέπονται από το νόμο.

-ΑΡΘΡΟ 12 : «obligations concerning rights management information» → θεσπιση καταλληλων μετρων προστασιας όταν αφαιρουνται ή αλλοιωνονται πληροφορίες διαχειρισης των δικαιωματος και όταν γινεται διανομη, εισαγωγη για διανομη, ραδιοτηλεοπτικη μεταδοση και παρουσιαση εργαων στο κοινο . είναι πληροφορίες που προσδιοριζουν την ταυτοτητα του εργαου, του δημιουργου ή του δικαιουχου, τον τροπο και τις μεθοδους χρησης του.

-ΑΡΘΡΟ 14 : «provisions on enforcement of rights» → υποχρεωση συμβαλλομενων μερων να προλαμβανουν και να καταστέλλουν την προσβολη δικαιωματος.

-ΑΡΘΡΟ 13 : «application in time» → διαχρονικοτητα της Συνθηκης.

-ΑΡΘΡΟ 9 : «duration of the protection pf photographic works» → τα φωτογραφικα εργα προστατευονται για 50 χρονια μετα το θανατο του δημιουργου (δεν εφαρμοζεται η διαταξη της Συμβασης της Βερνης για την διαρκεια 25 ετων)

-ΑΡΘΡΑ 15-25 : διοικητικες και τελικες διαταξεις.

-ΔΙΕΓΡΑΦΗ η διαταξη καταργησης των αναγκαστικων αδειων για την ραδιοτηλεοπτικη μεταδοση εργαων και ηχητικη εγγραφη μουσικων εργαων ΚΑΙ η διαταξη για τον τοπο κ την εννοια δημοσιευσης.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ WIPO :

Η ανευρεση λυσεων στα προβληματα που δημιουργηθηκαν από τις νεες τεχνολογικες εξελιξεις , κατι το οποιο μαλιστα επιτυγχανεται σε πολύ μεγαλο βαθμο.

ΕΡΩΤΗΣΗ 5^Η- Το δικαίωμα δημόσιου δανεισμού. :

Δικαιωμα δανεισμου → αποκλειστικος χαρακτηρας (επιτρεπονται παρεκκλισεις σε σχεση με τον δανεισμο). Παρεχεται στον δικαιουχο του δικαιωματος η επιλογη να επιτρεπει ή να απαγορευει τον δανεισμο.

ΟΔΗΓΙΑ 2006/115 :

«δανεισμος» = η διαθεση προς χρηση για περιορισμενο χρονο (δηλ. μετα από καποιο καιρο το αντικειμενο πρεπει να επιστραφει) και όχι για αμεσο ή εμμεσο οικονομικο ή εμπορικο οφελος (αυτό συμβαινει όταν συνεπαγεται πληρωμη ποσου το υψος του οποιου δεν υπερβαινει αυτό που είναι αναγκαιο για την καλυψη των εξοδων του ιδρυματος), όταν γινεται από ιδρυματα ανοιχτα στο κοινο.

Πρεπει να εξαιρεθει η διαθεση φωνογραφηματων ή ταινιων με σκοπο τη δημοσια προβολη ή ραδιοτηλεοπτικη μεταδοση, η διαθεση για εκθεση ή η διαθεση για επιτουου συμβουλευτικη χρηση.

Αποκλειεται η δυνατοτητα αναλωσης του δικαιωματος δανεισμου.

Αυτό το δικαίωμα έχει :

1. Ο δημιουργός στα αντιγραφα κ το πρωτοτυπο εργο
2. Ο ερμηνευτής η εκτελεστής καλλιτεχνής σχετικά με την υλική ενσωμάτωση της εκτέλεσης του
3. Ο παραγωγός φωνογραφημάτων για τα φωνογραφήματα
4. Ο παραγωγός της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης μιας ταινίας σχετικά με το πρωτοτυπο και τα αντιγραφα της ταινίας.

Δεν καλύπτει τα αρχιτεκτονικά έργα και τα έργα εφαρμοσμένων τεχνών .

Είναι δικαίωμα μεταβιβάστο, εκχωρητό , μπορεί να είναι αντικείμενο συμβατικών αδειών.

ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ : επιτρέπεται με την προϋπόθεση ότι οι δημιουργοί λαμβάνου αμοιβή. Την αμοιβή καθορίζουν τα κράτη μέλη. Οπωσδήποτε θα καθορίζεται αμοιβή για τους δημιουργούς όταν δεν εφαρμόζουν τα κράτη μέλη το δικαίωμα δανεισμού σε σχέση με τα φωνογραφήματα, τις ταινίες και τα προγράμματα Η/Υ.

Είναι ένα προϊόν συμβιβασμού μεταξύ συμμόρφωσης στις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς και των παραδόσεων των κρατών μελών σε αυτόν τον τομέα.

ΕΡΩΤΗΣΗ 9^η - Το δικαίωμα αναπαραγωγής. :

Α.ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ:

ΟΔΗΓΙΑ 92/100, άρθρο 7 → στόχος η μείωση της πειρατείας . Ετσι, αναγνωρίζεται το αποκλειστικό δικαίωμα άμεσης ή έμμεσης αναπαραγωγής στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτεχνες, τους παραγωγούς φωνογραφημάτων, τους παραγωγούς της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης της ταινίας και τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς. --- ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 10 : εναρμόνιση του δικαιώματος ενιαίως με την Οδηγία τόσο για τους δημιουργούς όσο και για τους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων.

Β.ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ :

ΟΔΗΓΙΑ 2001/29 , άρθρο 2 → οι δημιουργοί δικαιούνται αποκλειστικώς να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη (κάποιες αναπαραγωγές δεν έχουν σκοπό ή αποτέλεσμα την παραγωγή μόνιμου αντιγράφου, αλλά μπορεί να δημιουργήσουν μη ορατό αντιγραφο στη μνήμη του Η/Υ) αναπαραγωγή των έργων τους με οποιοδήποτε μέσο και μορφή εν όλω ή εν μέρει.

Είναι ευρύς ορισμός και καλύπτει όλες τις πράξεις αναπαραγωγής , με οποιαδήποτε μορφή, υλική ή άυλη, σε ανοιχτή ή όχι γραμμή.

«Άμεση αναπαραγωγή» είναι η αναπαραγωγή ενός έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικείμενου που γίνεται απευθείας στο ίδιο ή σε διαφορετικό μέσο.

«Έμμεση αναπαραγωγή» είναι αυτή που καλύπτει τις αναπαραγωγές που γίνονται μέσω ενδιάμεσης διαδικασίας (π.χ. ραδιοτηλεοπτική εκπομπή με χρήση χρονογραφηματος)

Γ. Από το αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ οι προσωρινές πράξεις που είναι μεταβατικές ή παρεπομενές και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου. Έχουν ως σκοπό να επιτρέψουν την εντός δικτύου μεταδοχή μεταξύ τρίτων μέσω διαμεσολαβητή ή τη νομιμή χρήση του έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικείμενου.

Αυτή η εξαιρεση είναι υποχρεωτική και καλύπτει τις πράξεις που καθιστούν δυνατή την αναζήτηση και την αποθήκευση σε κρυφή μνήμη και τις πράξεις που κάνουν αποτελεσματικές τις πράξεις μεταδόσης, εφόσον ο διαμεσολαβητής δεν διακοπεί τη νομιμή χρήση της πληροφορίας. Η χρήση θεωρείται νομιμή εφόσον επιτρέπεται από τον δικαιούχο και δεν περιορίζεται από τον νόμο.

ΕΡΩΤΗΣΗ 7^Η· Διάρκεια προστασίας της Πνευματικής Ιδιοκτησίας. :

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΧΕΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ. Όταν περάσει ο νομιμος χρόνος , το έργο καθίσταται κοινό κτήμα, καθώς το έργο από ένα σημείο και μετά πρέπει να καθίσταται έργο της ολότητας.

Άρθρο 29 παρ 1 Ν.2121/1993 → το περιουσιακό και το ηθικό δικαίωμα διαρκούν όλη τη ζωή του δημιουργού και 70 χρόνια μετά το θάνατο του. Η διαφορά αυτής της ρύθμισης με το παλιότερο δικαίωμα είναι , ότι πριν, τα χρόνια μετά το θάνατο του ήταν 50 (σήμερα γίνεται επιμήκυνση) και το ηθικό δικαίωμα πλέον διαρκεί όσο και το περιουσιακό(άρθρο 29 παρ 2 Ν. → Το ΔΗΜΟΣΙΟ εκπροσωπούμενο από τον ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ασκεί τις εξουσίες αναγνώρισης της πατρότητας και περιφρούρισης της ακεραιότητας του έργου, όταν υπάρχει προσβολή του- προστασία της ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ (!))

Συμφώνα με τη ρύθμιση του άρθρου 8 , Ν. 2557/1997 , η προστασία διαρκεί σε όλη τη ζωή του δημιουργού και 70 χρόνια μετά το θάνατο του. Η προθεσμία υπολογίζεται από την 1^η Ιανουαρίου του έτους που επεται του θανάτου του δημιουργού (ΟΔΗΓΙΑ 2006/116/ ΕΚ της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2006 .)

Θα ήταν σκοπιμό αυτό το σύστημα να εφαρμοσθεί σε διεθνές επίπεδο (δηλ ακόμη και στα συγγενικά δικαιώματα), ώστε να υπάρχει ενιαία διάρκεια προστασίας.

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥΣ:

-ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΕΣ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ:

- Έργα συνεργασίας = η ζωή του δημιουργού + 70 χρόνια από το θάνατο του που υπολογίζονται από την 1^η Ιανουαρίου του έτους που επεται του θανάτου του.

- Έργα ανωνυμα ή ψευδωνυμα = 70 χρονια από την 1^η Ιανουαριου του ετους που κατεσταθησαν προσιτα στο κοινο. / Εάν αποκαλυφθει η ταυτοτητα του δημιουργου ή το ψευδωνυμο δεν δημιουργει αμφιβολιες για το προσωπο του , ισχυει ο Γενικος Κανοντας.
- Έργα δημοσιευμενα σε τομους, τμηματα, τευχη, αριθμους ή επεισοδια= η προστασια εναρχεται την στιγμη που τα εργα εγιναν προσιτα στο κοινο. Η διαρκεια υπολογιζεται για ΚΑΘΕ ΜΕΡΟΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ.
- Έργα οπτικοακουστικα = τα 70 χρονια υπολογιζονται μετα τον θανατο του τελευταιου επιζωντος εκ των πλειωνων προσωπων που συνεδραμαν στο εργο.
- Προγραμματα Η/Υ = Γενικος Κανοντας (αντιθεση με την παλιότερη ρυθμιση που οριζε τη ζωη του δημιουργου + 50 χρονια μετα το θανατο του)

-ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΜΗ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΕΣ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ:

- Έργα συλλογικα = ολη η ζωη του δημιουργου που αναλαμβανει τον συντονισμο και την πνευματικη διευθυνση του εργου + 70 χρονια μετα τον θανατο του./ Οι επιμερους συμβολες = ολη η ζωη του δημιουργου της επιμερους συμβολης + 70 χρονια μετα τον θανατο του.
- Έργα συνθετα και συλλεκτικα = η διαρκεια εξαρταται από τις πραγματικες συνθηκες δημιουργιας του εργου σε κάθε συγκεκριμενη περιπτωση. (φερ'ειπειν, αν είναι ένα φ.π. τότε ισχυει ο Γενικος Κανοντας. Αν είναι πολλα φ.π. , τότε ισχυει ο γενικος κανοντας ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΕΠΙΖΩΝΤΑ.)

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ DOMAIN PUBLIC PAYANT :

Ο χρονικος περιορισμος της ιδιοκτησιας επιδεχεται ορισμενες αντιρρησεις : Τα πνευματικα δημιουργηματα και μετα τη ληξη της προστασιας τους δεν προσφερονται δωρεαν στο κοινο, αυτό που αφαιρειται είναι η αμοιβη των κληρονομων του δημιουργου. Ωστοσο, οι επιχειρησεις εκμεταλλευνονται το εργο χωρις αδεια και πληρωμη των πνευματικων δικαιωματων.

ΕΤΣΙ εφάρμοσθηκε το συστημα της «ελευθερης χρησης με πληρωμη» που επιτρεπει την ελευθερη χρηση των εργων μετα την ληξη της προβλεπομενης από τον νομο διαρκειας προστασιας , με τον ορο της καταβολης σε καποιον οργανισμο ενός μικρου ποσου.

ΣΥΜΒΟΛΗ του συστηματος αυτου:

1. Κοινωνικη προστασια δημιουργων
2. Ενισχυση νεων δημιουργων
3. Αποτροπη ανταγωνισμου μεταξυ παλαιότερων και νεων
4. Αποκατασταση ισορροπιας αναμεσα στα συμφεροντα του δημιουργου, της ολότητας και των πολιτιστικων επιχειρησεων.

Το συστημα, προφανως, δεν βρισκει συμφωνους τους κάθε ειδους επιχειρηματιες.

Το καταβλητέο ποσό έχει τη μορφή φόρου ή τελους

Dietz :

1. συγχρονο συστημα domain public payant = η αναγνώρισης συνολικής διάρκειας προστασίας 70 χρόνων μετά το θάνατο (post mortem auctoris) του δημιουργού , διαιρούμενο σε 2 χρονικές περιόδους – 50 ετη ρμα που το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ασκείται από τους κληρονόμους και 20 ετη ρμα που τα δικαιώματα εισπραττονται από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης προς όφελος όλων των δημιουργών.
2. « droit de la communauté des auteurs » = καθιέρωση αποκλειστικού δικαιώματος που διακρίνεται από το αμιγές συστημα του domain public payant, όπου το καταβαλλόμενο ποσό έχει τη νομική φύση τελους ή φόρου. (αυτή η αποψη δεν εφαρμόζεται μέχρι στιγμής)

Εκφράζονται, παραλλήλα, κάποιες ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΕΝ ΛΟΓΩ ΣΥΣΤΗΜΑ (μπορεί να οδηγήσει σε εντονο κρατικό παρεμβατισμό στη διαδοχή του πολιτισμού και των πνευματικών δημιουργημάτων) .

*Στην ΕΛΛΑΔΑ πριν 10 ετη έγινε προσπάθεια υιοθέτησης αυτού του συστήματος αλλά επειδή απαιτούσε ένα αλφα οικονομικό κόστος από τον πολιτιστικό χώρο , θα έπρεπε να εξετασθεί το ζήτημα και από την οικονομική του πλευρά. /Επιπροσθετα, θα πρέπει να επιλυθούν και κάποια νομικά προβλήματα (θα περιλαμβάνει όλες τις κατηγορίες των έργων, όλες τις χρήσεις.; κλπ κλπ). /Επίσης θα πρέπει να προσδιορισθεί το όργανο που θα εισπραττει τα ποσα, να καθορισθούν οι δικαιούχοι, το ύψος του ποσού που θα καταβάλλεται βάσει των εσόδων, να εξετασθεί εάν θα επιβληθούν κυρώσεις σε περίπτωση μη καταβολής του προβλεπομένου ποσού για την ελεύθερη χρήση του έργου.

ΕΝ ΤΕΛΕΙ, εάν ποτε εφαρμοσθεί το σύστημα αυτό, θα προτιμούνταν με περιορισμένο πεδίο εφαρμογής.

ΤΟ ΑΡΘΡΟ 68^Α παρ. 1 Ν. 2121 / 1993:

Ο Ν. αυτός ισχύει από την 4^η Μαρτη του 1993 (οποτε δημοσιευθηκε στο ΦΕΚ) και το αρθρο 68 ρυθμιζει τον ΤΡΟΠΟ ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟ ΣΤΟ ΝΕΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ειδικότερα η παραγραφος 1 προβλεπει την ΜΗ ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΓΙΑ ΟΣΑ ΕΡΓΑ ΕΧΕΙ ΛΗΞΕΙ Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ Ν.

Μετα από ένα συνολο ιστορικών εξελίξεων , το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας αναβιώνει την 1^η Ιουλίου του 1995 σε όλα τα κρατη μέλη της Ε.Ε. εως την συμπλήρωση 70 ετων μετά τον θάνατο του δημιουργού.

Η ελληνική νομοθεσία ενσωμάτωσε το αρθρο 10 παραγρ 2 και 3 της Οδηγίας 93/98 μετα την αναβίωση αυτού του δικαιώματος. Όμως ο σεβασμός των κεκτημένων δικαιωμάτων

επεβαλε την προστασια τριτων που ανελαβαν την εκμεταλλευση εργαων που ειχαν γινει κοινο κτημα. Ετσι το αρθρο 68^Α παρ. 1 εδ β' εδωσε περιοδο χαριτος σε ολους τους τριτους που ανελαβαν την εκμεταλλευση εργαων τα οποια ειχαν πεσει στο δημοσιο τομεα να συνεχισουν την εκμεταλλευση αυτη με τους ιδιους τροπους, τα ιδια μεσα και στην ιδια εκταση εως 1-1-1999. Μετα απο αυτη την ημερομηνια οι 3^{οι} θα πρεπει να σταματησουν την εκμεταλλευση, εκτος εαν οι δικαιουχοι τους χορηγησουν σχετικη αδεια. Εαν δεν το πραξουν, θα υφισταται προσβολη του δικαιωματος πνευματικης ιδιοκτησιας.

Το Εφετειο Θεσς/νικης εκρινε πως η ανωτερω διαταξη δεν ηταν αντισυνταγματικη ,εφοσον εναρμονισθηκε με την Οδηγια 93/98 (2006/116) η οποια αποτελει εσωτερικο δικαιο.